

Zdravíme pana
F. KUČERU,
Kalifornie

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 092670)

DIENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

THURSDAY, NOVEMBER 15, 1990

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 15. LISTOPADU 1990 - Čís.80

Neříkejte to Raise: Německá "Miss Wine" se chystá dát "mokrou" na rty Michaila Gorbachova po tom co ho obdarovala lahví vína při jeho návštěvě v Deidesheimu v Německu.

Myslete na chorál

Otec Karel

Myslete na chorál! volá František Halas ve své známé básni z roku 1938. O tomto chorálu, chorálu svatováclavském, vám u příležitosti svátku svatého Václava vám přečteme vyprávění Otce Karla.

Karel Václav Rais líčí v románě Zapadlí vlastenci návštěvu venkovského faráře a dvou učitelů v Praze, Navštívili Šafařika a Jungmanna, museum a samozřejmě také Hradčany s chrámem svatého Víta. Tam se pak líčí především svátku svatého Václava.: "Po chvíli šel průvod věřících do kaple Svatováclavské. Horští poutníci si pospíšili za ním. Varhaník preludoval. V tom sebou kantor škubl, naklonil hlavu, zastavil se a poslouchal překvapen. Z preludia se ozvaly známé mollové tóny. A tu již chytil faráře pod paži a prudce ho k sobě přivinul. Varhaník předehtu ukončil a v kapli Svatováclavské zazněla mocná, jednohlasně zapěná česká píseň starodávná: Svatý Václave, vévodo České země, kníže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha, Kriste eleison. Ty jsi dědic České země, rozpomeň se na své plémě, nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave, Kriste eleison!

Pokračování na str. 3

Co platí o občanském fóru

M.Schulz - rfe

Říká se, že v současné chvíli je v Československu registrováno asi sto politických stran a hnutí. Zní to dosti iluzorně. Každý, kdo je trochu poučen o světovém dění, ví, že fungující demokracie vyžaduje v podstatě dva - uvnitř rozvrstvené - politické bloky, které se vzájemně kontrolují. K užítku celé společnosti. Leckde přibude i třetí nebo čtvrtý člen, dotvářející místní politickou atmosféru - většinou do času nebo pod různými, i měnícími se, názvy. Velké množství politických stran svědčí zpravidla o poměrech nevykvašených, neustavených.

Československo těchto dní takové poměry zažívá. Na sklonku prvního roku nové historické éry je tu po organizační stránce politická scéna poměrně nepřehledná. Skoro ve všech politických organizacích se najdou silně rozdílné pohledy na minulost, současnost a budoucnost nejen oněch

Pokračování na str. 4

Svatý Václav se musí obracet v hrobě

Prof. Dr. Ing. Libor Brom

Kdo je dnes u moci v Československu? Lidé říkají, že jsou to mafie - tajné zločinné organizace, které mají své spáry ve všem a po celém světě.

Mezi nejrůznějšími mafiemi, hlavní zločinnou bandou zůstávají ovšem komunisté, otevření a zakuklení, spolčení se všemi možnými dobrodruhy doma a v zahraničí. Ať už jsou komunisté dnes reformními komunisty, či fóristy, či disidenty, či bez stranické příslušnosti, pořád mají na mysli jen jedno - vítězství komunismu.

V naší přechodné době, kdy komunismus je na dně a marxismus-leninismus se potřebuje obnovit západními penězi a technologií, komunisté zajišťují svou budoucí tyranii překupováním svých kádrů. Při této taktice, potřebují nejen aktivní spolupráci několika Špejblů a Hurvínků, ale i pasivitu milionů lidí. Proto nyní předstírají, že jsou pro demokracii a reformy. V celé střední a východní Evropě, včetně současné České a slovenské federativní republiky, začali politiku *perestrojky* a mění dovedně ke svému prospěchu vše, co se jen dá. Při návratu k normálnímu hospodářství, soukromému vlastnictví a svobodnému podnikání jde jim nejen o to, jak převést národní podniky do svých osobních rukou, to jest jak udělat ze zbohatlých komunistů zákonné vlastníky, ale také jak nakonec lidu dokázat, že návrat ke kapitalismu byl nerozumný.

Pokračování na str. 3

V Iraku

- rfe -

Cestou do Fao v Iraku připomína zničená krajina akúsi víziu pekla zo zlého sna. V poslednej Iransko-Irackej vojne tu zahynulo v nezmyselných bojoch takmer 200.000 vojakov. Napalm premenil palmové háje na hektáre spálených pahýlov, kilometre zeme okolo cesty sú bolestne vyhlbené dierami po strelách a náložiach. Bomby zanechali domy v ruinách a azda najsmutnejšie pôsobí niekoľko mramorových náhrobných dosiek s plastickými kyticami kvetov. To je všetko, čo zostalo z veľkých armád, ktoré sa tu stretli v bojoch. Podľa oficiálnych údajov, počas osmich rokov bojov stratilo tu svoje životy 120.000 iránskych a 50.000 irackých vojakov, vrátane 10.000 obyvateľov Fao, ktorí zahynuli počas krutých dvojdňových bojov o mesto, a ktoré 18. apríla 1988 opäť podriadili kontrole Iraku. Oficiálne štatistiky hovoria i o tom, že počas bojov vystrelili obidve strany 10 miliónov striel a granátov, čo kvalifikovalo vojnu na jednu z najkrutejších konfrontácií od čias bitiek vo Francúzsku a Flandroch počas Prvej svetovej vojny. Sem priviedli oficiálni predstavitelia vlády Saddama Husseina veľkú skupinu zahraničných novinárov - ale nie preto, aby položili vence na pamiatku padlých. Organizujúc túto prvú cestu do okolia Bagdadu od čias okupácie Kuwaitu, ich úmyslom bolo odovzdať ich prostredníctvom odkaz v prvom rade Spojeným štátom a ostatným západným krajinám, ktoré poslali svojich

Pokračování na straně 4

Vrácení majetků a privatisace v Československu

V čl. parlamentě se současně jedná o restitučním zákoně, to je o navrácení majetků původním majitelům ev. dědicům, ovšem pouze těm, kteří po roce 1955 byly majetku bezprávně zbaveni. Majetek nebude vrácen, když byl od státu získán privátní osobou a tato do něho již investovala. Dále nebude vrácen objekt, ve kterém cizinec, nebo čl. občan, nebo čl. firma se zahraniční účastí již činnost provozuje. V těchto 2 případech bude původní majitel státem finančně odškodněn. Vedle čl. občanů může žádat i cizinec o vrácení pozemků a to pouze ty osoby, které měly 1948 čl. občanství, ovšem pokud nebyly německým, nebo rakouským státem již odškodněni /mezistátní smlouvy o náhradě zabaveného, nebo zestátněného majetku)

Pokračování na straně 4

Zprávy

ZE SVĚTA

BONN - NĚMECKO

Německý kanclér Kohl a sovětský prezident Gorbačov podepsali dvacetiletou smlouvu o spolupráci a neútočení. Kohl nenabídl Sovětům další jednostrannou finanční pomoc. Jen v tomto roce dostal Sovětský svaz od Německa úvěru za 20 bilionů (miliard) dolarů. Za dolary byl pan Gorbačov ke všemu povolný. Jak bude dále ukáže čas. Očekává se, že jeho povolnost k válečné akci Spojených států v Zálivu se zvýší s eventuelním otevřením nových úvěrů se strany Spojených států.

BONN - NĚMECKO

Bývalí němečtí komunisté odhlasovali, že se vzdají 80 % majetku strany ve snaze zmírnit skandál, ve kterém předáci strany se pokoušeli o vypašování 70 milionů ze země. Přejmenovaná komunistická strana, dnes Strana demokratického socialismu, začne vyjednávat o osudu, 1,5 bilionu dolarů jejich majetku. Prostředkem má být nějaký nezávislý výbor. Krádež je zřejmě jen logickou materialisací komunistického ducha.

JERUSALÉM - IZRAEL

V důsledku reakce na hromadné vraždy Palestiňanů v počtu 21 u Chrámu na Hoře, byli vyměněni dva policejní činovníci. Byli posláni k jiným útvarům. Izrael také oznámil, že zakázal přístup dalším 2,400 Palestiňanům do země. Celkem 10,800 Palestiňanů ze Západního břehu a z Pásu Gazy nesmí do Izraele. Nesmějí tam pracovat a nesmí navštívit své příbuzné.

MANILA - FILIPINY

Zástupci Spojených států, kteří vyjednávali s filipínskou vládou v otázce udržení vojenských základen, se vrátili spokojeni domů. Americké branné síly podrží přístup k dvěma větším vojenským základnám, Ciar Air Base a Sibic Bay Naval Station. V

navrhované smlouvě má být zaručena suverenita manitské vlády nad základnami a přechod ke kontrole operací.

MOSKVA - SSSR

Od 1. prosince se budou prodávat poukazy na potraviny obyvatelům Moskvy, aby se tak zajistilo, že příhrádky nebudou vyklizeny nakupujícími neresidenty, jak oznámily noviny. Poukazy se budou prodávat asi za \$56 na zásoby na jeden měsíc, a umožní residentům nákup 3.3 libry masa, asi půl libry másla a 1.1 libry mouky, jak píší noviny Moskevský Komsomol. Noviny naznačují, že za poukazy bude možno koupit i jiné věci, ale nejmenovaly je. Také neudaly další podrobnosti o programu. Udaly pouze, že program ohlásil starosta Moskvy Gavril Popov. Opatření je zřejmě snahou městských úřadů zabránit tomu, aby neresidenti nemohli vyprázdnovat regály obvykle lépe zásobovaných obchodů v Moskvě.

Zprávy

AMERICKE

WASHINGTON - D.C.

President Bush oznámil rozložení nových a velkých oddílů americké branné moci v Perském zálivu. Jako důvod uvedl, že jich je třeba, aby byly "úměrně pro útočnou vojenskou možnost". Nová posila může až zdvojnásobit bitevní sílu dnešních oddílů, které čítají asi 230 tisíc. Svět je tak trochu překvapen, neboť původně Spojené státy poslaly vojsko do Zálivu na obranu Saudské Arábie a dnes se již zcela volně mluví o "úměrně útočné vojenské možnosti". President Bush je opravdu plně zaměstnán. Ve svých plánovaných zahraničních rozpravách s představiteli "koalice", hlavním tématem má být soustředění se proti Iraku, nejen vojenské, ale také i diplomatické. Baker se totiž vrátil se svého zámořského výletu, kde našel velké třenice v lůně koalice proti Bagdadu. Předmětem hádky spojenců je otázka, jak dlouho to potrvá, než hospodářské sankce vyženou

Irak z Kuwaitu, zda a kdy má být užito síly a zda má být vyžádána od OSN resoluce, která by autorizovala ozbrojenou intervenci. Tyto otázky zní tedy trochu jinak než hrozba bezprostřední války proti Iraku, jak hlásí všechny informační zdroje. Je zřejmé, že koalice, vedená Spojenými státy ukazuje rozdíl v názoru na celou problematiku každým okamžikem, kdy riziko války roste. Mezitím předsedové senátních výborů pro zahraniční politiku a pro obranné služby začali brát v pochybnost strategii pohybu k válce a vyzývají k otevření kongresní debaty.

Dle Waltra S. Mossberga z Wall Street Journal ze dne 12. listopadu, Arabové se stávají váhavými a kolísají ve svých názorech v otázce okamžité akce, ale dle Bakera prý budou bojovat, bude-li to nutné, stejně jako Británie. Avšak SSSR, Francie a ostatní mají daleko méně chuti pro válku, ačkoliv veřejně se tváří zcela jinak. V interview předsedové výše zmíněných kongresních výborů se vyjádřili o zastrasovací taktice vedené proti Iraku. Předseda senátního výboru pro ozbrojené služby Sam Nuun (dem. z Georgie) řekl: "Myslím, že president má opravdovou povinnost, aby vysvětlil, proč osvobození Kuwaitu je našim životním zájmem. (Pozn.: Toto je přesně otázka položená v komentáři Hlasatele, ale již před třemi měsíci!) Předseda senátního výboru pro zahraniční záležitosti Claiborne Pell (dem. z R.I.) rovněž vyslovil svůj skepticism: "Dostáváme se do situace, kdy musíme se rozhodnout pro hroznou volbu a když se pro ni rozhodnem pak uvidíme, že není dobrou pro Ameriku".

NEW YORK - N.Y.

Prodeje velkých obchodníků v drobném v měsíci říjnu byly ještě menší, než bylo očekáváno, což je považováno za znamení, že větší zpomalení obchodu v drobném již začalo. Výsledky také naznačují, že nadcházející vánoční doba bude vyžadovat větší reklamní činnosti a že bude méně úspěšná, než mnozí očekávali. Ceny výrobků vzrostly v říjnu o 1.1%, ale většina zdražení je přikládána cenám za pohonné látky. Zmenšené nebezpečí tlaku inflace přináší naději, že Federal Reserve sníží úrokovou míru.

WASHINGTON - D.C.

Celní představitelé leteckých společností varují Bushovu administraci, že neúměrný vzestup cen za pohonnou látku na tryskové motory letadel může mít za následek zkázu pro některé ze společností v době několika měsíců.

WASHINGTON - D.C.

Zdá se, že ceny oleje velmi pravděpodobně zůstanou nad částkou \$35.- za sud, alespoň po dobu několika příštích týdnů. Příčinou je bushův tlak na "útočnou alternativu" v Zálivu. Nadbytek oleje však není nemožností, neboť vedoucí členové OPECu spěchají, aby zvětšili

Přednáška o současném Československu

Sdružení Československých exulantů pořádá v sobotu 24. listopadu 1990 v 7.30 hod. večer ve velké síni Školy T.G. Masaryk, 5701 W. 22st Place, Cicero, IL. veřejnou přednášku na námět "Politická a hospodářská situace v Československu". Na tento námět promluví Dr. Vladimír Dostál z New Yorku, který se v těchto dnech vrátil z Československa, kde měl řadu rozhovorů s představiteli hospodářského a politického života a rozpravu s lidmi na různých schůzích. Jeho poznatky, které s námi bude sdílet, budou jistě velmi zajímavé. Dr. Dostál je autorem knihy o Antonínu Švehlovi, významném státníku první Čs. republiky, která právě vyšla v ČSFR v druhém nákladu 25.000 výtisků.

Zveme Vás srdečně na tuto přednášku.

Výbor Sdružení Čs. exulantů.

výrobu s poptávkou, která je v přítomné době slabší, než se očekávalo. Přebytek světové zásoby oleje není nemožností i když irise v Perském zálivu bude pokračovat. Je zřejmé, že spekulace a manévrování za zavřenými dveřmi se snaží přemoci zákony nabídky a poptávky, t.j. zákony svobodného podnikání a obchodu. Lidstvo je vydáno na pospas nedostatku věrohodných zpráv.

NEW YORK - N.Y.

V důsledku zpevnění cen dluhopisů a poklesu cen oleje, průmyslové Dow Jones vyskočily o 44.80 bodů na 2488.61.

MIAMI - FLORIDA

Právní zástupce vyobcovaného Noriegy oznámil, že se nyní bude snažit, aby všechny obžaloby proti bývalému panamskému vůdci byly vyhozeny od soudu, protože privilegované telefonní konverzáce mezi klientem a jeho právním zástupcem byly nahrány vládou na zvukový záznam. Federální úředníci popírají jeho tvrzení o "nevhodné" nahraných telefonních rozhovorech.

HOUSTON - TEXAS

NASA nevychází z potíží administrativních i technických. Nyní je jí vytýkáno z vládních kruhů, že snížení nákladů na proponovanou vesmírovou základnu nebylo dostatečné. Přítomná cena je asi 37 bilionů dolarů. V provozní technice téměř každý let orbitového vozidla musí být neolikařte odložen. Je až zarážejícím, že téměř neustále se jedná o tutéž závadu, t.j. únik hydraulické kapaliny z trubek či z čerpadel, což svědčí o nějakém nedostatku v kvalitě technického personálu. Nalezení zjevné chyby není otázkou nějaké intuice, jen systematiky a znalosti i systémů a jejich závislosti.

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů!

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL <small>Established 1891</small> 6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402 TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 <small>Second class postage paid at Berwyn, Illinois Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays</small>			
SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):			
UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00
<small>Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.</small>		OVERSEAS in US Dollars 3 months \$ 38.00 \$22.00 6 months \$ 70.00 \$35.00 12 months \$125.00 \$65.00	

Jako první krok, mafie obsadily důležitá postavení ve vládě, v zahraničních zastupitelstvích, průmyslových podnicích, obchodech, živnostech a státních novými partajními kádry a jejich spřeženci. Za druhé, mafie začaly rychle cestovat po světě, shánět pomoc na západě a nakupovat, co je jen třeba, k zajištění své zálučné moci doma. Za třetí, mafie umrtvily lid doma nebyvalou svobodou slova, shromáždění a svědomí, nepetržitými pověstmi o špatné budoucnosti a neslýchaným zmatkem ve všech věcech natolik, aby konec konců panovala všeobecná nejistota a strach. Za čtvrté, mafie zavedly ovzduší shovívavosti ke strašným komunistickým zločinům v minulosti a nakonec zapustily tupou propagandu, že těmito zločiny jsme vlastně vinni všichni.

Při vykonávání své moci nad lidem komunisté jednáji rafinovaně. Komunistů je nyní, oficiálně, velmi málo, jen 13 procent. Ale jejich dítko či tak zvaní disidenti, kteří řádili v našich zemích právě v těch nejhrošších čtyřicátých padesátých a šedesátých letech, jsou dnes na výši - nevinní jako lilie. Symbolem těchto disidentů je ovšem fantastický čtyřlístek soudruhů ve vedení československých zahraničních věcí - ministr zahraničních věcí a jeho velvyslanci v USA, Kanadě a Sovětském Svazu. Celý demokratický svět, včetně stanic českých a slovenských exulantů, je touto komunistickou drzostí vpravdě poboufen. Jak může soudružka Rita Batyová, alias Budínová, alias Mlynářová, alias Klímová, narozená z ukrajinských rodičů v Rumunsku, která robotila pro partaj jako fanatická stalinistka nejen v únoru 1948, ale i za hrůzovlády zločinců Gottwalda, Zápotockého a Novotného, sloužit nyní jako představitelka demokratických Čechů a Slováků v nejpřednější zemi svobody - Americe! Svatý Václav, patron české země a symbol naší tisícileté křesťanské kultury, se musí obrátet v hrobě!

Při své moci nad lidem komunistická mafie umí také dělat kompromisy. Nejchytřejším kompromisem komunistické mafie v Československu bylo ustoupení od původního plánu udělat prezidentem sametové republiky v Moskvě cvičeného agenta, spolužáka Gorbačova, někdejšího člena Politbyra a manžela soudružky Klímové - soudruha Mlynáře - a zvolit v celokomunistickém Národním shromáždění jednomyslně státním prezidentem pana Václava Havla. V důsledku popularity dramaturga Václava Havla mnozí ve světě si nyní představují, že i komunisté kolem něho jsou podobně nevinní a dobromyslní.

Češi a Slováci jsou si však dobře vědomi zálučnosti komunistické mafie. Svědčí o tom mnohé články, které nalézáme v národních novinách jak doma, tak v zahraničí. Češi a Slováci stále vážněji zamýšlejí nad tím, jak s mafii naložit. Jejich závěr je jednoduchý. Jak píše Miroslav Filip v Občanském deníku z 10 září: "V boji proti nim jde především o jedno: zbavit se strachu a využít všech zákonných prostředků k ochraně čestných lidí naší nové demokracie."

Ano, je na čase, abychom všichni začali nebojácně jednat. Komunisté, pátá kolona mezi námi, jsou na ústupu a musíme jim konečně podrazit nohy!

Svatý Václav je s námi!

A jeho Blaničtí rytíři - to jsme vlastně všichni my!

Slavnostní zasedání CEFT

Jan Vaculík

Dne 29. září se konalo slavnostní zasedání České vzdělávací nadace státu Texas, která je známá pod zkratkou CEFT, Czech Educational Foundation of Texas. Na této schůzi byli přítomni téměř všichni úředníci a ředitelé. Rovněž byl přítomen vzácný host, Dr. Ger. Fonken z Texaské university a Dr. Michael Katz, vedoucí katedry slovanských studií při Texaské universitě. Po zahájení schůze přítomní účastníci byli svědky předání prvního závdavku v částce sto tisíc dolarů na ustanovení katedry českého jazyka při Texaské universitě, naši krajané v Texasu říkají stolice českého jazyka. Pan Dr. Gerhard Fonken vzpomínal na svoje mládí, kdy přišel jako chlapec do Texasu a měl to štěstí, že náš krajan, Dr. Novotný, mu pomohl s jazykem, takže znal vysokou a nízkou němčinu a angličtinu. Byl si vědom toho, že je potřeba zachovat národní dědictví pro budoucnost a též pro další generace. Pan Dr. Katz, který bude administrátorem stolice, poděkoval za nadaci a peníze a zdůraznil, že s politickým, společenskými a hospodářskými změnami ve střední a východní Evropě se projevuje větší zájem o tuto část světa a že universita získala podporu americké vlády, která věnovala na podporu evropských studií značnou částku a hodlá vytvořit při universitě středisko pro jazykovou výuku střeoevropských jazyků a ekonomii, čímž se stane Texaská universita mezinárodním střediskem pro vyučování těchto předmětů. Zájemci o místo řádného profesora českého jazyka, literatury a kultury se hledají na různých místech světa a plánuje se také ustanovení americké university v Praze. Úspěch našich krajanů při sbírce na stolici češtiny povzbuzuje také jiné slovanské menšiny v Texasu, takže se můžeme dočkat ustanovení katedry polštiny a wendštiny.

Pan J.J. Skřivánek, Jr., prezident CEFT, povzbudil přítomné k většímu úsilí a k práci na sbírce poslední stovky tisíc dolarů, aby celková částka stolice dosáhla plného jednoho milionu. Zdůraznil, že nás ještě čeká obtížný úkol, nemáme proto založit ruce do klína. V této souvislosti poděkoval i mnohým dárcům mimo Texas a doporučil, aby se seznam všech dárců vypracoval co nejdříve. Nyní je potřeba zahájit druhou etapu sbírek a je nutno povzbudit studenty ke studiu a jejich rodiče k podpoře stolice češtiny, aby CEFT mohla pak pokračovat na příležitostných sbírkách pro zlepšení programu vyučování. Vypadá to tak, že v blízké budoucnosti bude možno studovat národní dědictví nejen v Texasu, ale nastane spolupráce mezi Texaskou universitou a universitami ve staré vlasti, takže tato možnost studia učiní

Myslete na chorál...

Farářovi i kantorovi slzy tekly volně po tvářích. Oknem padalo do kaple světlo duhových barev. Tolik Karel Václav Rais. Svatováclavský chorál - odedávna posvátná píseň národa, který se v ní utíkal pod ochranu svého svatého patrona. Píseň vznikla patrně už ve 13. století. Ačkoliv se, stejně jako píseň Hospodine pomiluj ny, zakládá na řeckém mešním zvolání "Kyrie eleison", není zpěvem liturgickým, ale chorálem vlasteneckým a národním. Zřetelně se v něm obráží vzrůst národního uvědomění v době králů Přemysla Otakara I. a II. a Václava II. i úzkost národa v těžkých dobách na příklad za vpádu Braniborů po porážce Přemysla Otakara II. na Moravském poli. Přesné datum vzniku tedy neznáme, ani to, kdy vznikaly jednotlivé sloky. Zdá se, že další dvě pocházejí právě z doby Braniborů v Čechách, ostatní se připojovaly postupně. Zopakujme si alespoň ty první tři. Dvě sloky jsme slyšeli ve vyprávění Raisově. Dále pak píseň pokračuje: "Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi, utěš smutné, zažeh vše zlé, svatý Václave, Kyrie eleison!".

Už ve čtrnáctém století byla píseň neobyčejně populární. Arcibiskup pražský Jan Očko z Vlašimi udělil v roce 1368 na její zpěv odpustky a nazývá ji při té příležitosti "písní ode dávna obvyklou". Chorál patřil celému národu. Za husitských válek jej zpívali husité i katolíci, obě strany malovaly na své štítové obrazy svatého Václava i slova písně. Později ovšem se v tábořských kancionálech objevila nová píseň ke svatému Václavu, která měla vytlačit tuto, příliš populární u protivníků. Ale u starokališňáků se udržela i nadále. Také při slavnostním vyhlášení basilejských kompaktát v Jihlavě v roce 1436 zpívali Čechové tento svůj hymnus. Patřil také většinou ke korunovačním obřadům českých králů, jeho zpěv provázel na příklad Jiříka Poděbradského do královského paláce.

Velkými propagátory písně i kultu svatého Václava byli pak i jesuité. V dobách třicetileté války zněl zpěv jako úpěnlivá prosba k nebesům. V následujících letech upadl poněkud v zapomenutí, ale s probouzejícím se národním vědomím v době obrození, byl oživen i tento zpěv. Za první světové války byl, jak píše profesor Dvorník, rakouskou vládou dokonce jeden čas zakázán, jako projev národního protestu. A dále provázel národ v dobách nacistického útisku, kdy básník volal k národu "malověrní, myslíte na chorál!" za komunistického režimu a provází ho i dnes.

Ničeho na světě netřeba se bát. Je mu jen třeba porozumět.

Marie Curie

katedru českého jazyka na Texaské universitě důležitou pro naši krajanskou větev a pozvedne university ve staré vlasti na mezinárodní úroveň. V pracovní části schůze jsme vyslechli zprávy jednotlivých úředníků. Pokladní Ben Trčálek, Jr. požádal o pomoc při sestavování seznamu dárců, zvláště je nutné vyřešit otázku několikanásobných dárců a těch dárců, kteří věnovali dar na uctění památky svých drahých. Co nejdříve rozešle buď pokladní anebo tajemník Marvin Marek dopis, ve kterém bude též otázka, zda uvedená částka je správná a rovněž znění jména je správně napsáno, třetím bodem bude, v jakém znění má být jméno a částka uvedena do zlaté knihy dárců, takže by bylo dobré uvést znění všech bodů s konečnou platností. Počítací technika pak uvede všechno do pořádku podle jména dárce a podle abecedy. Bylo by též dobré některé částky zaokrouhlit anebo něco k částce přidat. Při této příležitosti byla projednána otázka dokumentů k napsání dějin CEFT a tu se zjistilo, že dokumenty od roku 1954 až do roku 1986, kdy se obnovila činnost nadace, nejsou úplné a proto žádá dějepisec Dr. Clinton Machann kohokoliv kdo má jakékoliv dokumenty, to je zápisy ze schůzí, záznamy o částkách do sbírek a jiné listiny tohoto rázu na jeho adresu: Dr. Clinton Machann, Department of English, Texas A and M University, College Station, TX. 77843 co nejdříve, listiny mohou být okopírovány a musí být jen v písemné podobě, Clinton všechno uspořádá do knižní podoby a připraví k tisku. Zjistilo se, že mezi námi jsou ještě tito zakládající členové: Sid Pokladník, Rudy Sefčík a Tim Kostom. V další části schůze byly projednány stanovy CEFT a první výroční schůze nadace se bude konat 2. února 1991 v síni rádu 88 v Houstonu v deset hodin dopoledne.

Na závěr je nutno připomenout jména přítomných osob na této historické schůzi: Calvin Chervenka, Marvin Marek, J.J. Skřivánek, Jr. Ben Trčálek, Jr., Ladie Matula, Sr., Howard Leshikar, Victor Peter, Tim Kostom, Louis Hanuš, Rudy Sefčík, Roger Kolář v zastoupení manželky, Clinton Machann a Jan Vaculík. Jistě vyjadřuji mínění mnohých našich krajanů, že se dobrá věc podařila a že je nutno znovu pracovat pro udržení a rozšíření našeho národního dědictví nejen v Texasu, ale i do staré vlasti. Lidé ve staré vlasti mají nyní možnost volně cestovat a jistě by se mnohému přiučili při návštěvě Texasu a Ameriky a naši krajané by si zase obnovili jazykové znalosti a navázali přátelské a rodinné vztahy ve staré vlasti. Zdá se, že spolupráce mezi našimi lidmi může být bez hranic a bez omezení. Je nutno se jen chopit příležitosti a poskytnout našemu národu ve staré vlasti dobrou příležitost k rozkvětu. Dobré jméno našich lidí po celém světě se tím ještě více utvrdí tak, jak to bývalo za předešlých časů. K takovému úspěchu věnujme svoje veškeré síly a naše schopnosti.

V Iraku...

vojakov do Perzského zálivu. 70 kilometrov dlhá cesta z prístavu Basra de Fao ponúkala scény úplnej skazy. Mesto, ktoré sa Irak usiloval vzkriesiť z popola, a stálo ho to miliardy dolárov, je vyľudnené, hoci nové budovy, mešity a mozaikové steny obchodných stredísk sa pýšia novotou a portrétami Saddama Husseina. Niekoľko irackých vojakov sa okázalo prechádzalo po ceste, vedúcej na iránsku stranu, čo malo novinárom demonštrovať, že Irak sa nemusí obávať nepriateľstva zo strany Iránu. Cesta do Basry a Fao mala poslúžiť Husseinovi k tomu, aby nafúkané sebavedomie Iraku urobilo dojem na novinárov a presvedčilo ich, že Irak sa nebojí konfrontácie. Iracká televízia vysielala každý večer krátky program, ktorý nazvala: "Zprávy host'ov". V každom z nich traja zahraniční rukojemníci dostanú jednu minútu na to, aby pozdravili svojich blízkych a odpovedali na niekoľko otázok neviditeľného televízneho hostiteľa. Ich tváre a tón hlasov prudko kontrastujú s tým, čo hovoria. "Ako sa cítite. Sú k vám v Iraku pohostinní?" pýta sa hlas spoza kamery. "Je to výborné", hovoril Glenn Wynwood z Veľkej Británie. "Máme dostatok potravy a ubytovanie je dobré. Naši hostitelia", povedal tónom, ktorý výrazne pridával tomuto slovu úvodzovky, "sa k nám chovajú veľmi dobre. Hrali sme s nimi volejbal..."

Na chvíľu sa odmičal a potom dodal s kovovým podtónom: "a porazili sme ich".

Irak sa za každú cenu usiluje dokázať, že rukojemníci ako Glenn a 3.000 ďalších, umiestnení v továrňach, vojenských základniach, elektrárňach dokonca i na medzinárodnom letisku, nie sú iba terčom pre bomby, ale že je o nich dôkladne postarané.

Cudzí diplomati, v skutočnosti vlastne tiež rukojemníci, pretože nemôžu opustiť Irak dovtedy, kým sú občania ich krajiny vystavení nebezpečenstvu, sú presvedčení, že situácia v Iraku dospela do štádia, kedy vojna už nie je iba možná, ale pravdepodobná. Toľko teda z Perzského zálivu, kde 300.000 vojakov medzinárodnej armády, vrátane vojakov Saudskej Arábie a iných krajín okolo zálivu stojí proti 400.000 príslušníkov irackej armády, zhromaždených v južnom Iraku a okupovanom Kuvajte.

Vrácení majetkú a privatisace...

Všichni, kteří za svůj zabavený majetek nic nedostali mohou si u nimisterstva financí, odd. pro majetek a devisy, vyžádat o tom potvrzení a do 1. května 1991 své požadavky přihlásit u úřadu pro privatisaci v české, nebo slovenské republice. Objekty, které byly před rokem 1948 zestátněny budou za účasti čl. občanů a cizinců vydraženy. Cizinci mají právo účasti na dražbě, když měli po roce 1948 čl. občanství, nebo měli bydliště 12 měsíců před rokem 1948 nepřetržitě v Československu.

PRIVATISACE

Od 1. listopadu 1990 začnou fungovat privatisační bursy, na kterých budou vydraženy detailní obchody, hospody, restaurace, malé hotely a dílny v rámci malé privatisace. Vydraženy budou ty objekty, jejichž majetkové poměry jsou vyjasněné. Této malé privatisace se mohou zúčastnit pouze čl. občané. Velké privatisace, která se připravuje se cizinci také nemohou zúčastnit (ovšem je možnost účasti formou smíšené společnosti). Během velké privatisace budou ze začátku odstátněny státní podniky a přeměny v akciové společnosti. 30 % majetkové podstaty bude formou akcií prodáno soukromým zájemcům, 70 % na burse. Ovšem spolupráce a čl. občany otvírá možnost investiční činnosti i cizincům.

František Slon, Vídeň.

Zájemcům podám mílerád další informace.

Oslavovat' K.Kolumba?

Rudolf Škukálek - rfe

Prečo sa teda Krištof Kolumbus v hrobe obracia? Stalo sa mu totiž nešťastie, že padol do rúk historických revizionistov na liberálnej favici americkej akadémie. Jazzový pianista Fats Waller kedysi spieval ako v onom roku 1492 brázdil Krištof Kolumbus moria belasé. On sám a jeho hrdina zrejme netušili, že išlo o otváranie dverí kolonializmu, imperialismu, kapitalizmu, rasizmu, utlačaniu domorodcov a ekologickej katastrofe, nehovoriac už o čiernych kiahňach a iných beloškých huncúctvach, o ktorých sa Novému svetu dovtedy ani nesnívalo. A tak sa príjazd Krištofa Kolumbusa na kontinent, vtedy bez mena a neskôr nazvaný Amerikou, stal hotovou

katastrofou.

Na vysokom učení Karlovom v zlatej Prahe stovežatej, už tento spôsob vysvetľovania histórie vyšiel z módy, a tak sa starajú o jeho zachovanie západní favicovní akademici. A v týchto dňoch je samozrejme najlepším terčom Kolumbus. Americkí učenci, viacmenej marxisticko-leninského vyznania by si teda priali, aby sa výročie neslávilo fanfárami, ale čiernymi prápormi na polovicu žrde a škripaním zubor, či sypaním popola na hlavu. Jeden z nich Hans Koning, napísal nedávno v denníku New York Times, že by sme toto výročie nemali sláviť ale oplakávať, pretože Kolumbus uviedol do pohybu reťaz krutostí,

Co platí o občanském...

organizací samých, ale i na historii i prognózu domácího politického vývoje. Snad jen pan Sládek a pan Móric se vyhranili natolik, aby si je nikdo nemohl s nikým splést. I když i u nich - zvláště u Sládka - lze předpokládat, že leccos z jejich provokativních výstupů má jediný účel: udržet na sobě pozornost publika.

Politické sly, které by se měly už nějak výrazněji profilovat, se ovšem zatím stále ještě spíš ustavují. Ani Občanské fórum - hnutí stále s nejsilnější voličskou podporou - není ušetřeno zdoluhavého vyjasňovacího procesu nejen co do osob, které ho mají zastupovat, ale i zřetelných programových cílů, které by početné voliče utvrzovaly v jejich sympatiích právě pro toto hnutí. Fórum dokáže formulovat a dokonce i dodržovat velmi obecné koncepční záměry, které vedly k ustavení parlamentů a vlád, obsazených také jeho členy. Na to, jestli tam svou činností dotvrzují, že voliči volili správně, už jsou různé názory. Samozřejmě i mezi stoupenci Fóra, mezi jeho nižšími strukturami. I to patří k počátkům nového politického života. Lidé se musí ze své zkušenosti dozvědět, kdo je politická osobnost a kdo ne. Doteď museli důvěřovat skupince historicky prověřených. Teď už by se měli pomalu spolehnout na svá politická tykadla a rozhlížet se, jestli se někde neobjevují lepší kandidáti. Pravda je, že se doposud nepodařilo nějak výrazněji rozlišit různá předpokládaná křídla v Občanském fóru. Všichni o nich mluví, ale nikdo si netroufne je nějak názorově určit. Ani ona sama. Pořád totiž není jasno, kam se vlastně napře voličská sympatie, zda se - zjednodušeně řečeno - nakloní více doleva nebo doprava. Nikdo z případných kandidátů na tu či onu funkci si nechce zahradit cestu k budoucím názorovým skupinám tím, že by teď řekl něco z hlediska své politické budoucnosti nerozumného. Vspělost politické scény tady zcela odpovídá stupni občanské politické zralosti. A ten není a snad ani nemůže být moc vysoký. Co platí o Občanském fóru, platí o jiných stranách a hnutích velmi podobně. Na Slovensku se Veřejnost proti násilí pokusila o minulém víkendu - jako ostatně řada dalších stran - sama sebe předvést jako organizačně silné hnutí s jednotnou vůlí. Na poradu do Vysokých Tater přijeli demonstrativně nejvyšší i státní funkcionáři, členové VPN, a hovořili o palčivých věcech. Bohužel beze svědků. Strany taky vedou stálou stížnost proti sdělovacím prostředkům, neboť se permanentně cítí poškozeny způsobem referování o svých postupech. VPN novináře na svou poradu nepustila, takže taky referáty o ní vyzněly "jednotně". Na tiskových konferencích už není z jednací atmosféry zjiitelné skoro nic. To delegáti sjezdu československé strany lidové už pochopili a návrh na podobný postup hned na počátku sjezdu zamítli. Udělali pak, zdá se, i rozhodný krok k viditelnému zformování svých řad. V řádných volbách zvolili nového předsedu strany, když předseda starý dovykopal svou vlastní jámu tím, že mandátová komise sjezdu odmítla ho uznat za řádného delegáta, ve své (brněnské) organizaci totiž neprošel a přestup do jiné už nestihl. Podobně i slovenská Demokratická strana zvolila nového předsedu. A snad tím i jiným stranám naznačila nepřilíš dobré zkušenosti, které strany učinily s pokusem získat voliče na osobnosti z emigrace. Ani v českých zemích, ani na Slovensku to nevyšlo. Což je poučení nejen politické. Není spasitele, který by přišel zvenku. Čímž není řečeno, že je něco známo o nějakém tuzemském.

zištností, otrokárstva a genocidy, aká musí v krvavej historii ľudstva dlho hľadať sebe podobnú. Kolumbus vraj organizoval vyvražďovanie domorodých Američanov, bol tvrdý, krutý a zištný vo veciach malých i veľkých. Vyslovovať pochybnosti o hrdinoch obecného ľudu amerického je dnes obľúbeným športom niektorých favicovo-liberálnych intelektuálov. Co má však Amerika robiť s chybou, ktorá sa stala pred 498 rokmi. Má sa odobjaviť a zmeniť na krajinu pralesov a lovcov? Španieli, ktorí prišli po Kolumbusovi, neboli zrovna jemne vychovaní, ale napokon Aztékovia neboli takisto vzorom tolerancie. Skôr sa dá povedať, že priebeh ľudskem civilizácie nebol vždy vzorný ako čítanie pre mladé dievčatá, pričom nemožno uprieť Kolumbusovi jeho odvážnosť a húževnatosť. Napriek nárekom bude Kolumbus naďalej hrdinom väčšiny ľudí, pretože až doteraz inšpiruje západnú civilizáciu k ďalekým a k ďaleko nebezpečným plavbám do vesmíru. No a tak zakončíme našu krátku úvahu citátom z amerického historika Stephena Pyna (Pajna): "výskumné

výpravy, explorácie sú časťou morálnej drámy ľudstva a majú zásadný význam vo vytváraní západnej civilizácie. Explorácia nie je to, čo Západ urobil, ale skor to, čo urobilo západnú civilizáciu".

Vážená redakcia!

Volám sa Mária Lorincová, mám 17 rokov a študujem na gymnáziu 3. rok anglický jazyk, v ktorom by som sa chcela zdokonaľiť aj formou dopisovania si s niekým z USA. Vašu adresu mi ponúka pražská pobočka Spoločnosti priateľov USA.

Chcela by som Vás požiadať o uverejnenie mojej adresy v nejakom časopise (alebo novinách) vychádzajúcich v USA. Moje záľuby sú: basketbal, volejbal, dobrá hudba, lyžovanie, plávanie, tanec. Za uverejnenie Vám vopred ďakujem. s pozdravom

Mária Lorincová
Mlynská 5
053 42 Krompachy
Českoslovakia

Nepardonujme nacisty!

Jára Meců

Celkem nedávno se jeden občan moc rozčiloval, cože si to dovolujeme přirovnávat komunisty k nacistům. Neznám toho udiveného občana, ale znám jiné, jenž po dobu 42 let nevěděli komu tleskají, ba dokonce ač žili bez občanských práv nepovažovali se za otroky, ale občany. Možná patřil mezi ně i ten občan pohoršený příměrou komunismu k nacismu. Nuže osvětlíme, aspoň v krátkosti, tato dvě hnutí, která s tak neuvěřitelným sadismem rozbořila svět našeho století rozmetala naše naděje, krby i životy. Ti kteří s takovou chutí po celá desetiletí v naší zadržované zemi do nekonečna odhalovali činy nacistů jistě nebudou nic namítat když se stejnou vervou budeme mluvit o činech komunistů. A začněme tím, čím se tato velká budovatelská hnutí nejvíc vyznačovala: krutostí a koncentráky. Historie nás především upozorňuje, že v tomto "učení" byli náckové pozdními žáčky bolševiků. Jedna, nesporně z největších literárních postav našeho věku, nositel Nobelovy ceny Alexandr Solženicyn v otřesných dokumentech o "Souostroví gulaku" zaznamenává koncentrační tábory komunismu už v roce 1928! "Lágyr Krasnaja Višera, Svirlag v Kotlasu, tábory na Severní Dvině, až k Uralu, lágyr na Vorkutě... koncentrační tábory vyrůstaly po celé naší bezbřehé zemi", píše Solženicyn. "Každá oblast zřizovala vlastní lágyr. Milióny kilometrů ostnatého drátu (i nám v republice později tak dobře známého, pozn. autora) se roztočily a valily se, protínaly, proplétaly, vesele blýskaly ostny podél železničních tratí, podél silnic, podél městských periférií. A nestvůrne táborové věže se staly nejvýstižnějším znakem naší krajiny a jen podivuhodnou zhodou okolností se nedostaly ani na plátna mallů, ani do filmových záběrů". Náš prostoučký a tak dětský nevědomý občanek jehož ještě i dnes dráždí to přirovnání Komunismus - Nacismus se jistě rád poučí, že v době kdy v Německu nacistické hnutí rámusilo a řvalo ještě jen a pouze v ulicích, koncentrační tábory komunismu "vyrůstaly v Dombasu, na Volze horní, střední i dolní, na středním a jižním Uralu, v Zakavkazsku, ve středním Kazachstánu, ve střední Asii, na Sibiři a na Dalním východě. Už v roce 1932 jich měla vítězná strana bolševiků na 300". (A. Solženicyn, "Souostroví gulag" str. 62) Nacionální socialisté jak vidíme se měli co učit, měli co dohánět, vždyť ještě ani nezačali, oni tenkrát ještě ani neměli moc. Triumf pro stranu NSDAP přichází s rokem 1933. Ve volbách do Reichtagu dostává 17 miliónů 300 tisíc hlasů a obsazuje 288 křesel. Pro zajímavost: Socialisté, kteří dostali 7 miliónů hlasů měli 118 a komunisté se 4 milióny 800 set tisíci hlasy 81 křesel. Adolf Hitler byl jmenován německým kancléřem. 27. února 1933 hoří Reichstag strana NSDAP uskutečňuje puč, likviduje opozici, zavádí cenzuru, Říše dosává na prapory svastiku-hákový kříž a mnoho jiných vymožeností odkoukaných od komunistů v sovětech. Po 16-ti letém spoždění v teroru a masakrech na obyvatelstvu páchaném soudruhy uskutečňují také v Říši "novou socialistickou společnost" a "nejlepší zřízení na světě". A tak jako násilí legalizované marxisty-leninisty i to německé legalizované NSDAP (Nacionální Socialistickou Německou Dělnickou Stranou) mělo milióny nadšených obdivovatelů, desetitisíce přicmrdů a

pilných udavačů. Komunismus měl od svého počátku sadismem pověstnou Čeku, pak GPU a NKVD, nacismus jako dobrý žák rudého učitele zřídil stejně nemilosrdné Gestapo. 20. března 1933 světový tisk přináší zprávy o prvních koncentračních táborech v Německu. První u města Dachau 10 mil od Mnichova a o dalších třech připravených k otevření u Berlína. (Jak bídné a pozdní začátky za bolševiky, že ano, milý čtenáři?!). Mnozí z nás ta fakta až moc dobře známe, ale těm kdož nám nechtějí dopřát přirovnávat komunisty k nacistům to žel, musíme znovu a znovu připomínat. Jde totiž jak o dnešek tak i o zítřek nás všech. Žít se líž znamená žít postaru. Opět v bludném kruhu bez cíle a s falešnou maskou loyality. Ti, kteří se nám s takovým zápallem pokoušejí namíluvit, že komunismus byl úplně něco jiného než nacismus, vědomě ignorují historická fakta a pokoušejí se polidštit netvora jakého lidské dějiny předtím nepoznaly. Rozumíme-li pod slovy fašismus-nacismus něco nelidsky zrudného a zvráceného co zasluhuje opovržení a vyloučení z politického podílu na životě veřejnosti pak toto pojmenování patří komunistům! Tleskáme naším novým politickým předákům a oni nám zatím omývají komunismem se stejnou pilností s jakou on omýval naše hlavy a do naší mozkové šedi zasíval semínka velkých lží a desinformací. Jednou provždy bychom si měli uvědomit, že komunismus to nebyl Stalin ani jeho řečník Beria. To nebyl Živkov, Gomuška ani Ceaucescu. Těm kdož se nám snaží namíluvit, že i za zločiny páchané v naší republice nesou odpovědnost lidské zrůdy typu Gottwalda nebo omyly Novotných, Husáků a Jakešů odvracejí pozornost od jádra z něhož celé to hnutí stejně jako hnutí nacistické vyrůstalo k pohlcování miliónů obětí. Odvracejí pozornost od Komunistické ideologie od zvráceného učení marxismu-leninismu, jemuž všichni jmenovaní nadlidé pouze sloužili. Proto nesmíme ignorovat otázku proč tolik jmenovaní nadlidé pouze sloužili. Proto nesmíme ignorovat otázku proč tolik vzdělanců, tak neuvěřitelně dlouho a s takovým nevyčerpatelným zápallem obhajuje nesmysl že když dva dělají totéž není to totéž. Pánové zajisté vědí co činí. Že jsou zavázáni tak činit. Ale až většina veřejnosti bude vědět, že je to totéž, že komunismus byl vlastně jen jinak zabarveným nacismem a fašismem nedovolí těmto včerejším zrudám přerůst do státního aparátu a nových demokratických institucí. Ono totiž ještě pořád docela jinak zní když našinec slyší že do státního aparátu a ministerstev jsou jmenováni bývalí komunisté než kdyby slyšel, že tam znovu dosazují nacisty. Snad je to tím, že u slova nacismus jsme se otřepávali odporem a u slova komunismus nás po 42 let učili tleskat!

Stejně tak se v Německu tleskalo i náckům. Z přesvědčení i ze strachu. Tož pro příště až někdy někde potkáte občana kterého rovnítko mezi komunismem a nacismem rozčiluje začněte mu s úsměvem vyjmenovávat socialistické vymoženosti diktatury Adolfa Hitlera: cenzura, kádrování, dělnické milice, úsekoví důvěrníci, domovní důvěrníci, politrucci, zákaz opozičních stran, tajná policie, mučírny, lágyr, konfidenti, On už bude vědět co to je i kdyby se narodil ve vítězném únoru 1948 tak v té socialistické společnosti nacistů určitě žil!

-rte-

52 let

V těchto dnech jsme si připomněli poprvé ve zcela změněných zahraničně politických poměrech 52. výročí mnichovské zrady. Tedy toho osudového okamžiku, kdy opuštění demokratickými mocnostmi jsme byli vydáni na pospas temným silám hnědé tyranie a jak se později ukázalo i rudé diktatuře. Podpisy britského a francouzského premiera zahájily onen nešťastný řetězec událostí, které přes zmrzačení republiky a okupaci vedly k triumfu komunistické moci, k 50-ti létům, k přepadem v roce 68. a následným létům normalizace. V tomto světle kritika dr. Eduarda Beneše, že se v roce 1938 podířil mnichovskému diktátu jako 30 let po té jako Alexander Dubček moskevskému, se ukazuje jako zcela neopodstatněná. Československo bylo prostě odepsáno západní civilizací a zařazeno do sféry diktátorských režimů, které vznikly na východ od Rýna. Dr. Beneš, tvůrce čs. zahraniční politiky, se od jejího počátku snažil různými spojeneckými smlouvami zabezpečit republiku před nepřáteli našeho demokratického uspořádání.

Rok 1938 ukázal však v plné nahotě, jak to s námi naši spojenci myslí upřímně. Věděli sice velmi dobře, že jsme připraveni bojovat za svou nezávislost a svobodu se zbraní v ruce, vyzvali nás k mobilizaci ale když měli splnit své spojenecké závazky, stali jsme se zemí, o které jak prohlásil tehdejší britský premier Chamberlain, vlastně nikdo nic pořádně nevěděl. V této době vznikla legenda o tom, že nás neopustil jedině SSSR, který údajně byl ochoten jít nám na pomoc za každých okolností.

Dnes, když se už otevřely některé archivy, se jednoznačně potvrzuje, že mohlo jít maximálně o pomoc slovy, ale nikoliv skutky. SSSR tehdy s námi neměl společné hranice. Polsko, které k nám bylo nepřátelské, ale ani Rumunsko nebyly ochotny vpustit přes svá území rudou armádu. Především však rudá armáda byla zcela rozvrácena krvavými stalinskými čistkami, kdy velitelský sbor od generálního štábu až po pluky byl v velké míře vyvražděn. Teprve nyní vyšlo najevo, že v tomto období zahynulo více maršálů, generálů

a vyšších důstojníků než za celé období 2. světové války. Když k tomu přiřadíme skutečnost, že v té době neměla sovětská armáda dostatečný počet moderních zbraní, pak jakákoli pomoc bez účasti demokratických mocností byla iluzorní. Konec konců průběh 2. světové války ukázal, za jakých okolností se podařilo porazit hitlerovskou říši. Kdyby tehdy dr. Beneš dal příkaz k obraně republiky není pochyb, že by došlo ke genocidě našich národů a ztráty by byly milionové. Bohužel v obdobné situaci jsme stáli znovu v roce 1968. Demokratický svět prostě SSSR jednoznačně potvrdil platnost Jaltských dohod, na jejich základě jsme byli přičleneni do jeho sféry vlivu. A tak západní mocnosti, jak resigovaně přihlížely k událostem v roce 1948, tak kromě slovních protestů přihlížely i v roce 1968. Alexander Dubček se prakticky dostal do stejné pozice jako prezident Beneš 30 let před ním! **Nepodepsání moskevského protokolu by znamenal definitivní vytvoření dělnicko-rolnické vlády a revolučního tribunálu s krvavými represemi a deportacemi našich občanů do gulagů.** 20 let následné normalizace ukázalo, že **husákovsko-bílakovsko-jakešovský režim byl na Západě přes všechny kritiky a výhrady uznáván!** Prezidenti i premiérové, jakož i ministři z.v. jezdili do Prahy i Bratislavy, uzavíraly se dohody a USA v tomto období vydaly i náš zlatý poklad. Stručně řečeno - uznával se statut quo, zájmové hranice SSSR končí v Evropě na Labi a Šumavě. Pak přešel rok 1989. Země východní a střední Evropy se samy postupně osvobodily od vlády jedné strany. Tak k nám přišel 17. listopad. Náš ministr z.v. Jiří Dienstbier výstižně prohlásil, že..... taková je skutečnost. Naše orientace i závaznost po roce 1918 1945 se nám krutě vymstila! Není proto náhodou, že nyní omluvy na naši adresu zaznívají jak z úst prezidenta Mitteranda, tak premiérky Thatcherové, že sovětský velvyslanec v Praze Pankin pokládá kytici u pomníku sv. Václava. Nepatříme dnes do žádné zájmové sféry, nemusíme být nikomu věčni a

Alois Dostál

Za ztraceným synem

Pokračování z minulého čísla

Mičan, jsa jednou svědkem tohoto výstupu, zamyslel se. „Kdybychom všichni osvědčili takový zápal pro dobro rodné země,“ pravil si, „obránili bychom ji. A zatím — bohužel — někteří jdou ruku v ruce s nepřitelem.“

III.

Kdy Švédové bojovali v Bavořích a v západních Čechách, jsouce vedeni novým velitelem armády Vranglem, přijímám „divokým“, na Opočně a v jiných městech českých daly se přípravy k ochraně obyvatelstva a odmítnutí nepřátel.

V Praze konala se slavnost, neboť byl Ferdinand IV. korunován a čestí stavové svolili k novým, nezbytným berním na vojsko Nově korunovaný císař hned se odebral k vojsku, pro něž získal několik statečných vůdců. Od Francouzů přestoupil k němu generál Špork a od vojska španělského navrátil se do země statečný a osvědčený vůdce Piccolomini. Zatím však Cheb padl do rukou švédských a nepřítel brzo se rozběhl jako láva po celé zemi.

Od roku 1646. nastalo nové pustošení a drancování.

Direktor hradu Opočenského opravoval valy, hloubil příkopy a koupil na hradby nové kusy. Městěniné se strachem seli, nevěduce, budou-li klidit, co perně uloží do půdy. Ale musili obdělávat role, aby uhájili živobytí. Také Mičan obcházel svá pole, pozoruje, jak slibná se ukazuje úroda. Zásoby byly vyčerpány, namnoze ukradeny, mnoho obroku se odvádělo vojsku císařskému, hojná úroda byla žádoucí. Ale všem na mysli tanula otázka spojená s odůvodněnou obavou, budou-li klidit a se radovati z výsledku své práce?

Šimon nejenom pomáhal na polích, také bloudil po okolí a vyhledával skrýše v lesích,

jichž tehdy dosti ještě bylo směrem k Dobrušce, Bohuslaviciům, Meziříčí i Přepychům. A byly to lesy husté, pěkné, s kmeny stovletými a rozložitými, s houštinami nedostupnými a úkryty bezpečnými. Jako znalec celého okolí, vyzkoumával Šimon místa, kde by se Opočensťi mohli ukryti i s dobytčím a náradím a se všemi svrsky svými. Už měl na mysli několik takových hvozdů, které se daly dobře zásekami zatarasiti. Doma tatička se vyptával, jak se takové záseky dělají, a nabytých vědomostí hned upotřebil.

I jiným sourozencům a soudruhům svědčil se s těmi náhledy a myšlenkami. Byli hned nadšení pro ochranu obyvatelstva, které nemělo naděje, že by v nehrázeném městě se ubránilo, a na sousedů tvrdili by nenalezlo místa pro všechn svůj majetek. A právě o ten běželo.

Junáci schválili snaby Šimonovy a pomohli mu hledati a upravovati úkryty. Hned by byli i mohutné kmeny káceli, kdyby jim k tomu síla dostačovala. Aspoň tu a tam slabší souš porazili, by naznačili, jak si záseky představují.

Šimon přenášel na ně všechno, co od otce a sousedů slyšel při večerních besedách v nárožním rodném domě, i na hradě, kam někdy přicházel s tatičkem na návštěvu pana Rašina z Risenburka.

Pacholík též vysvětloval, jak se mají družičovati, kdyby nepřítel přikvačil a dostali se do zajetí.

„Škoda, že nejsme starší a silnější“ litoval, „dali bychom se naverbovat k vojsku, ale platu bychom nepřijali jako žoldnéři, neboť bychom bojovali z lásky k rodné zemi a svým domovům.“

Junáci přisvědčovali horlivě. Šimonovi věřili na slovo a obdivovali jej. Měl v hlavě plán, jak by Švédové porazil. A daleko by je zahnal, aby ztratili chuť pustošiti českou zemi.

„Kdyby se jim přece podařilo korunovati toho svého prince,“ ujišťoval, „my ho neuznáme, jemu berní neodvedeme a s ním ani mluvit nechceme. Otec říká, že máme svého císaře, jemuž musíme zůstat věrni. A ten nový zvláště se o nás stará. I do Staré Boleslavi putoval před korunovaci, by na svatém místě si vyprosil požehnání.“

„Proto mu zůstaneme věrni,“ slibovali junové, pravice jako k přísaze pozvedajíce. „Jenom aby nás obránil a Švédové zapudil!“

Tak mladí nadšenci horovali, zatím kdy

nadcházelo léto se žhavým sluncem, s vlažnými podvečery a zpěvem ptačím. O Švéděch nebylo slyšeti. Všechno odehrávalo se v západních Čechách a zde jenom ukázala se nějaká tlupa jezdců z posádek, které Švédové posud drželi.

Jednou opět Šimon přišel k soudruhům se smutnou zprávou. Bylo to po besedě, v níž Mičan horlil proti žoldnéřům Čechům, kteří z rozličných příčin plnili nepřátelský tábor.

„Mezi Švédové jsou naši zrádové,“ upozorňoval Šimon. „I k nám nějaký může přijíti a potom bylo by marno všechno skrývání a tajezení.“

Soudruzi nechtěli ani věřiti, že by byl někdo takové špatnosti schopen, ale Šimon poukazoval na patrné příklady, o nichž doma slyšel.

„Z nás by snad nikdo nezradil sousedů?“ optal se.

„Ani za největší peníze,“ odpovídali přítomní.

„Ani kdyby nám proto život brali,“ dokládal Šimon a při tom mu plály oči divným světlem.

Na Opočně a v okolí už pomýšleli na žně. Žita pěkně bělela. Na návrších vzali několik snopů předem, aby bylo na chléb. Tu přibyl posel na hrad od Rudolfa Colloreda. Bratr jeho, spolumajitel panství, zatím se rozžehnal se světem. Rudolf vstoupil do rytířského řádu Maltéžského, což mu však nevažilo, by nadále jako plukovník bojoval ve vojsku císařském.

Ten vypravil jízděho posla na Opočno v jakési záležitosti a sousedé se dověděli, co se děje ve světě a jak si vedou Švédové.

Bavoři, kteří na čas císaře opustili, navrátili se k věrnému spojenci, tak že Švédové se dvou stran byli napadáni. V městech německých Münsteru a Osnabrücku jsou shromážděna knížata, by se radila o mír. Záleží tedy Švédům na tom, aby Čechy opanovali, rod Habsburský porazili dříve, než bude mír uskutečněn a budou donuceni zbraně složit.

Ty a podobné zprávy potěšily poněkud Opočenské, jakož i vědomí, že má nyní císař dobré vojevůdce, jimž sám velí. Ale přece ještě neminula obava z nové návštěvy Švédů. Sjíždějí prý se jako dravci, kteří čenichají kořist. Generál Vrangel, princ Karel Gustav a Königsmark je svolávají, neboť švédské vojsko chystá se k mocnému útoku.

Bylo krásné nedělní odpoledne. Šimon vyšel se soudruhy na obvyklou obchůzku do

Pokračování na str. 7

For immediate release

Registration is in progress for classes that will begin during November and January at the Industrial Engineering College of Chicago. The college is located at 316 N. Michigan Avenue, Chicago.

Classes are offered in traditional Industrial Engineering, Accounting, and Business Administration majors. Two year Associate Degree and four year Bachelors Degree programs are offered as well as short certificate programs.

The 52 year old specialized college offers placement Service for students and alumni.

Classes are taught by experienced people from industry and business, and are offered during daytime, evening and Saturday hours.

Industrial Engineering College of Chicago

316 N. Michigan Avenue
Chicago, Illinois 60601

A non-profit 501(C)3 corporation

For inf.: A.Cummings (312) 782-6730

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL
Member FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU letů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVĚ MAUSOLEU a připojených KRÍDLECH BENEŠ a Štefánik pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné ceníkové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Paulskí Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchajte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

Za ztraceným synem

okolí. Slunce, kvetoucí příroda a vonný vzduch je lákal. Oblétovali je bzučící brouci, poletoval před nimi pestrobarevný motýl a husté stfny zvaly k odpočinku. Ač junáci všimli si jindy těchto zjevů, dnes jako by toho všeho nepozorovali. Šimon opět vykládal, jak prý Švédové Litoměřického primatora *) a mnoho kněží katolických do zajetí odvedli a s nimi nešetrně zacházejí.

Pojednou pozornost jejich byla obrácena k severu, kde na uprášené cestě vozové zjevil se jim veliký černý bod. Povystoupili na návrší a upřeli zrak do dálky. Ještě chvíli po-

*) Primator — starosta města.

zorovali pohybující se předmět a pak Šimon zvolal ustrašeně: „Vojáci!“

„Snad Švédové!“ doplňoval jiný a všem strachem chvěla se kolena.

„Opravdu, žoldněři! Hleďte, jak se jim třpytí kapaliny!* A ty bodce jsou píky. Jak divný praporec nad nimi se vlní. Jistě cizinská rota — Švédí.“

„A — pro Bůh! — jedou sem k nám!“

„Rychle domů!“ velel Šimon. „Svoláme sousedy a oznámíme, co se děje. Každý dejme se v jinou čtvrt a jeden doběhne do zámku. Než sem přijedou, budou naši v bezpečí.“

Junáci dali se v cval a kde komu již cestou ohlašovali, že jedou Švédí. Zpráva vyvolala poplach, na kostele udeřeno na zvon a Šimon Mičan na rynku rozhlašoval: „Švédí, spaste se útekem, Švédí!“

A měšténině uelenili. Aniž by se přesvědčili o pravdivosti výstrahy, rychle zapřahali do vozů, nakládali šaty a podušky, nějaký kus nábytku, svolali rodinu a chystali se na útek.

„Švédí, Švédí!“ provolávali junáci, bušili na dvře a všude byli nápomocni.

„Kam se utečeme?“ volá ustrašený lid.

*) Kapalin = přilbice.

„Pojďte za námi, vynalezli jsme pro vás místa bezpečná,“ opět nabízel Šimon a jeho soudruzi.

Každá pomocná ruka přijata jest s povděkem. Měšténině ohlédli se na své příbytky a již prchali k lesům. Nebudou dány ty rodné střechy v požeh nepřátelskou rukou?

Šimon také doběhl domů. Mičan už měl zapřaženo do všech vozů, čeledě nosila nábytek, pastevci vyháněli stádo, paní Markéta s Ladislavem usedala v předním voze a Libuše podávala na vůz župice, šuby a jiná zánovní roucha.

Také otcí pověděl Šimon o tajném úkrytu. Mičan pokynuv hlavou, řekl: „Hleď, abys tu nezůstal. Poslali jste také někoho na hrady?“

„Běžel tam Vít Dolišův,“ odvětil Šimon. „Leda, že by spíše spěchal domů za kostel.“

„Aspoň se mně zdá, že v tvrzi nekonají žádných příprav. Ani na poplach nezvonilo se tam,“ mínil Mičan a hned spěchal k čeledínům, aby jim dal rozkaz k odjezdu.

Šimon uvažoval. Dost možná, že Vít dříve spěchal k rodičům, aby je varoval, a na tvrzi posud o ničem nevědí. A kdyby ta dostala se v moc švédskou, měli by nepřítel jako v týle.

Junák dal se ke tvrzi, místo aby následoval povozy otcovy. Ve všeobecném zmatku toho nikdo nepozoroval. Musil se vyhnouti několika vozům i dobytku hnanému do lesů. Posléze stanul před tvrzi a trvalo hodnou chvíli, než dovolal se branného.

Zoldněř seskočil s koně a chytil Šimona za rameno:

„Kde jsou císařští?“

„Jedou sem Švédí,“ oznamoval.

„Švédí? Tak ať sousedé utekou na hrady, dokud nezatarasíme bránu,“ zněla odpověď.

„Naši utíkají do lesů. Mají dobytek a náradí.“

Branný pokrčil ramenem.

„Tak aspoň ty schovej se u nás —“

„Musím za rodiči, aby neměli o mne strachu,“ odpovídal Šimon. „A vy držte se statečně, aby se nám tady Švédí nezasadili.“

Junák odběhl a na tvrzi nastal šem a válečný ruch. Až posud nikdo neznamenal nebezpečí; byvše upozornění na Švédy, na rychlo zavírali bránu, osazovali hrady, chystali k dělům zápalky. Byl svrchovaný čas. Do města vjížděly přední rotý s pistolemi u lící. Chtěli se přesvědčiti, nejsou-li zde císařští. Projeli ulicemi, ale nikoho nenapadli. Jenom jediný junák prchal před nimi. Pustili se za ním a zadrželi jej.

„Kde jsou císařští?“ zvolal žoldněř, s koně seskočiv a Šimona Mičana za rameno chytiv. Mluvil správně česky a pacholík držel jako v kleštích.

Šimon zachvěl se, nemohl se vyrvatí. Opozdil se a tak padl do rukou nepřátel.

„Kde je vojsko?“ křičel vojín, v brní oděný a kordem zvoně o kamení.

„Nevím,“ vyrazil ze sebe Šimon.

„A kde obyvatelé tohoto hnízda?“ naléhal dále žoldněř.

Pacholík pokrčil ramenem. Hned si vzpomněl, že nesmí úkryt prozraditi.

„Však my ti otevřeme ústa,“ vyhrožovali vojáci.

Přední, který Šimona držel, řekl cosi cizí řečí soudruhům a ti se hned vraceli pro ostatní Švédy, před městem čekající. Žoldněř zatím vyzvídal na chlapci, ale ten odpovídal spoře a vyhýbavě.

„Proklatým zrádcem nebudu,“ řekl posléze s rozhořčením.

„Ale viselcem *) můžeš býti,“ opáčil žoldněř a upřel na chlapce popelavé oči. Na chvíli se zarazil, pak zaklel a velel chlapci, by se nehýbal s místa, nebo že jej na místě zastřelí. Potom páduými kroky přecházel ulicí, prohlížeje úhledné domky, nad městem

*) Viselec = oběšený.

vyuikající chrám i tvrzi. Čekal, až přijedou ostatní a nějak chmuřil čelo. Ob chvíli se podíval v tu stranu, kde chvěl se Šimon. Utéci nemohl, měl uzdu ořovu na krku.

Záhy dostavili se ostatní Švédí. Byla to

jízda, již vedl Vittenberk ze Slezska, jež si chtěli Švédí osvojiti, by měli odtud blíže do rakouských zemí. Teď spěchali ku Praze a zastavovali se v městech, aby se zašpízovali, a při tom drancovali.

Mzikem rozjeli se městem. Jenom část zůstala na stráži naproti tvrzi. Zde byl také vůdce, a sem přiveden jediný zajatec Šimon Mičan. Vittenberk s ním nemohl mluvit, neznaje česky, ale jiní se ho dotazovali a zvláště žoldněř, který jej chytil a jemuž říkali Juda Dobřichovský.

Opakovány otázky o vojsku císařském, o množství vojnů na tvrzi, o místních obyvatelích a především by byli rádi zvěděli, kam byl odveden dobytek a kde jsou uloženy poklady. Ale Šimon buď vůbec neodpověděl, buď se vyhuul, buď prosil, aby nebylo na něj doléháno.

„Zrádcem nebudu,“ opakoval často.

I Vittenberk si dal ta slova přeložiti.

„Povedený klouček,“ řekl, opovrživě na Šimona pohleděv.

Vojáci vodili chlapce do domů, do kostela, usilovali, by pověděl, kde co zakopáno a ukryto, ale mladý Mičan opakoval, že se nic neschovávalo, poněvadž sousedé již o všechno přišli.

„A kde jsou ti zakletí lidé? Kam se ukryli?“

„Odjeli, ale nevím kam.“

„A proč jsi ty zde zůstal? Jsi na stráži, máš dáti znamení, až odjedeme.“

„Zanechali mne tady, nevzpomněli na mne nebohého,“ vytácel se Šimon.

„Víš, čeho bys za tu řeč zasluhoval?“ rozhněval se Švéda. „Abychom tě na této lípě pověsili. Však se ti to stane.“

Šimon byl zanechán u koní, vojáci drancovali. Vittenberk radil se s hejtmany, má-li na tvrzi podniknouti útok. Zrazovali mu to. Hned by nebyla dobytá a vojsko by se zdržovalo. Princ Gustav vzkázal, aby se nejrychleji dostavili ku Praze. K čemu by drobili síly a ponechávali na Opočně posádku? Odtud jim nehrozí nebezpečí. Také bylo upozorněno, by nikdo nezapaloval. Gustav chce býti českým králem, nesmí proti sobě jitiřiti budoucí poddané. Kdyby zde bylo obyvatelstvo, vyžadovalo by se výpalmé; taktó však nelze domáhati se ničeho. Proto i Šimon byl ušetřen a hrozba na něm se nespluila. Už čekal, že bude pověšen na lípy, pod nimiž si rád hrával, kde zažil mnohou příjemnou chvíli ve společnosti soudruhů. Smutně díval se na rodný dům, kde do nedávna žil s rodiči, na kostel, kam rád spěchal, na všechna místa milá a drahá, s nimiž nyní v duchu se loučil. Jak budou rodiče zarmoucení a soudruzi překvapeni, až jej tady naleznou mrtvého! Ale jinak nemůže jeduati. Nebude zrádcem. Spočívala by na něm kletba.

Tak se loučil Šimon se světem a slzy mu stály v očích. Loučil se s domovem a všemi drabými. Modlil se.

Na hradbách tvrze houklo několik ran. Žoldněři nebyli na dostřel, ale posádka Coloredova chtěla ukázati, že bdí a stojí na stráži. Také pilně pozorovala sílu nepřátel, uvažujíc, nemohla-li by s výsledkem podniknouti útok proti Švédům a vyraziti ze bran. Ale seznala, že by to byl skutek velice odvažný a že by mohla býti zaskočena. Čekala tedy, až Švédí přiblíží se sami ke hradbám.

Z nenadání počali se žoldněři stavěti do řad a chystali se na odchod. Měli na kvap. Přece však naložili několik vozů nakradenými věcmi. Šimon najednou poznával zcela dobře kabátec svého otce.

Palackého knihovna.

Pokračování v úterý

"Náprava špatného stavu životního prostředí je věcí celé společnosti, všech jejích institucí, a zejména občanů. Proto předkládáme tento program k veřejné diskusi poslancům, vládám, odborníkům, sdělovacím prostředkům, široké veřejnosti. Proslíme všechny, kterým tato věc leží na srdci, aby pomohli a předložili nám své připomínky, doplňky i nové návrhy. Předem za všechny náměty děkujeme a slibujeme, že jich budeme dbát".

(Z předmluvy k Duhové knize)

Během první poloviny tohoto roku spatřily světlo světa dva závažné dokumenty nově vzniklého ministerstva životního prostředí České republiky - modrá a duhová kniha. Modrá kniha, s oficiálním názvem Životní prostředí Československé republiky, systematicky popisuje hloubku potíží, do kterých se dostalo dnešní životní prostředí Čech a Moravy. V laických i odborných kruzích se setkala se značným ohlasem ale snad ještě s větším zájmem byla očekávána kniha duhová, nazvaná Konceptce ekologické politiky České republiky. Ta měla totiž ukázat, jak vlastně hodlá ministerstvo životního prostředí tyto potíže řešit. Pracovní text duhové knihy je určen jako podklad diskuse, již se má účastnit i široká veřejnost. To je žádoucí a pochopitelné a člověk by samozřejmě očekával, že takový dokument vyjde ve značném nákladu, a bude k dispozici na každém nároží, třeba ve stáncích PNS.

Duhová kniha však vyšla v časopise Územní plánování a urbanismus (č. 3/1990), tedy v periodiku o jehož existenci nejen naprostá většina národa, ale obávám se - jistě i část odborníků, kteří by byli kompetentní se k problémům životního prostředí vyjadřovat, nemá ani tušení. Je to zneklidňující signál, který by mohl naznačovat, jakou roli asi bude - přes všechny proklamace - hrát veřejnost v koncepci ekologické politiky ministerstva životního prostředí i v budoucnosti. Kupodivu, celému textu chybí něco, co by jej prostupovalo, co by bylo možné jaksí vytknout před závorku - prostě jednotící koncepce. Tímto základním jednotícím principem ekologické politiky naší republiky by měla být alespoň podle mého názoru - nová filozofie vztahu člověka a přírody, resp. životního prostředí. Dosud byl člověk stavěn nad přírodu, a nelze se ani divit, že výsledkem byl jeho kořistnický, technokratický vztah k ní. Dnešní spor, který je - zatím alespoň u nás - veden na okraji zájmu společnosti, zda předmětem ochrany má být člověk, nebo příroda, přesahuje široce rámec pouhého filozofického sporu a stává se jednou ze stěžejních otázek vývoje této planety. Někdy se totiž trochu zapomíná, že člověk nemůže existovat mimo své životní prostředí a je proto v jeho zájmu je chránit již z tohoto důvodu. Příroda by měla být respektována jako něco, co jsme dosud nedokázali plně pochopit ale na čem jsme a vždycky budeme závislí. Jednou z hlubokých příčin toho že dnes stojíme na prahu ekologické katastrofy, je i to, že jsme prostřednictvím různých modifikací - poroučení větru dešti" vykořistili z člověka pocit obdivu a pokory, který cítil tvář v tvář přírodě po celá tisíciletí svého vývoje. Staronová filozofie harmonického vztahu člověka a přírody si již v některých ekonomicky vyspělých zemích nachází své stálé místo v povědomí veřejnosti. Měřítkem životní úrovně v tomto postmaterialistickém pojetí již není hromadění hmotných statků, ale spíše hodnoty duchovní, celkové zdraví jednotlivce a společnosti a způsob jejich života. Taková filozofie ovšem nemůže pominout zdravě, kvalitní a estetické životní prostředí jako svůj ústřední motiv.

Ministerstvo životního prostředí ČR by se mělo postavit do čela postmaterialistických proudů v naší společnosti. Tento svůj postoj by mělo jasně proklamovat před veřejností a aktivně podporovat filozofii člověka, který je součástí přírody, a nikoliv jejím despotickým pánem. Zatím se ministerstvo přihlásilo k myšlence trvale udržitelného rozvoje, ale stíný

52 let...

navíc pocit viny jak je vidět, leží na těch, kteří naši těžkou situaci skutečně zavinili. Nejde o zadostiučinění, ale o skutečnost, že máme možnost vykročit do Evropy jako nikomu nezavázaní partneři! O to však je větší naše odpovědnost. Evropa je dnes připravena nás skutečně přijmout, ovšem za jediného předpokladu, že se staneme stabilizovaným státem. Avšak nepropadajme iluzím! Euforie po listopadových událostech, po otevření našich hranic s možností bezvazově se pohybovat téměř po celé Evropě vytvořila iluzi o bezkonfliktnosti a rychlém vyřešení našich problémů za pomoci našich přátel především na Západě. Postupně však vidíme, že skutečnost je jiná. Zíjeme v reálném světě, který je řízen nemilosrdnými ekonomickými zákony. Jak rychle se ukázala krátkozrakost těch kritiků naší zahraniční politiky, kteří křičeli - otočme se k Moskvě zády, vyhlášíme neutralitu, vystupme okamžitě z VS a z RVHP. Stačilo snížení dodávek sovětské nafty, které zřejmě nemá politické příčiny, aby se ukázala zranitelnost naší ekonomiky. Dobře vidíme, co se děje po té, co zanikající NDR není ochotna plnit své ekonomické závazky. Dnes již dobře vidíme, jakou by bylo chybou, kdybychom vyklidili trhy na východ od nás. Současně s tím se ukazuje, že budeme řešit celou řadu problémů, na které jsou u našich sousedů rozdílné názory. Stačí ve stručnosti uvést otázku otevření hranic s Polskem, spor o jadernou energii s Rakouskem, různost názorů s Maďarskem jako například v otázkách zprovoznění vodní elektrárny na Dunaji nebo v národnostních otázkách. Musíme počítat s tím, že mohou vzniknout problémy z toho, že na Západě budeme mít mohutného 80-milionového souseda.....

technokratismu překročit nedokázalo. Není to člověk, ale technika, kdo hraje v jeho koncepci ekologické politiky první housle. Závěrečný odstavec celé duhové knihy zní: "Rozhodující součástí strategie trvale udržitelného rozvoje je moderní technika. Tou je zavádění máloodpadových technologií, snižování energetické a materiálové náročnosti a i všech škodlivých vlivů technologií na prostředí. To si vyžádá značné prostředky, jejichž výši nelze ani odhadnout". Na jiném místě se můžeme dočíst: "Před škodlivými důsledky špatných technologií nás mohou zachránit opět jen technologie, technologie vyspělé, ekologicky zdravé". Aby bylo jasno - nic proti technologiím, zvláště pak proti těm ekologicky šetrným. Vždy je ale žádoucí se úplně nejdřív rozhlédnout, zda tu není po ruce ještě nějaké další, "netechnologické" řešení. Uvedu příklad již pořádně ořepaný: energetickou situaci můžeme řešit hledáním alternativních zdrojů energie, rozvojem malých elektráren nebo naopak jaderných kolosů, změnami struktury našeho hospodářství, ale také "technologií" nejpřirozenější - důsledným šetřením s energií. Klíčovou roli v prosazování rozumné ekologické politiky bude muset hrát veřejnost. Ministerstvo i když bude vedeno těmi nejušlechtilejšími úmysly a nejznamenitějšími odborníky, nemůže ochránit životní prostředí samo o sobě. To lze jen prostřednictvím "ekologizace" veřejnosti - občanů i podniků. Ekologická politika bude vždy jen jedním z vrcholů trojúhelníka vnitřní politiky, v jeho zbývajících vrcholech jsou politika sociální a ekonomická. Ekologická politika, není-li aktivně podporována ekologicky vzdělanou veřejností, má všechny předpoklady stát se ve hře vnitřní politiky outsiderem. Nepřináší totiž ani rychlé a viditelné výsledky a krátkodobý politický kapitál jako investice do sociální politiky, ani bezprostředně dohlédnutelné a dlouhodoběji perspektivní výsledky jako investice do politiky ekonomické. Užitek a nezbytnost ekologických investic je možné vysvětlit jen ekologicky informované, vzdělané a aktivní veřejnosti. Pokud si ministerstvo životního prostředí ČR takovou veřejnost nedokáže kultivovat, nebude mít vůči zájmům hospodářské a sociální politiky ve vládě šanci.

Koncepce ekologické politiky České republiky nebo - chcete-li - duhová kniha je dokument velmi potřebný. Má podle mého názoru určité nedostatky vyplývající především z toho, že byl ušit rychlou jehlou z různých kusů látky. V každém případě tu je a může posloužit velmi dobře jako výstřel startující diskusi o ekologické politice naší republiky. Má-li však nějaký skutečně zásadní nedostatek, potom tkví v tom, že žádnou diskusi na ožehavé téma dosud nevyprovokoval. Výstřel se neozval, nikdo nic neví. Někdo nasadil tlumič na startérovu pistoli.

Dárkv

Jára Kohout

President Havel řekl, že je důležité, aby našinci ze západu posílali do Československa peníze. A také je potřeba, aby do vlasti neustále jezdili a dávali lidem rady a podněty. On ví, že někteří nebudou rady chtít, ale ti co je chtít budou, z nich budou mít výhody. Jeho spolupracovníci s ním souhlasí a připojují s výrokem, že peněžitý dárek příbuzným může zlepšit situaci doma. I docela malý dárek pomůže po té čtyřiceti leté válce, hlavně v době vánoční. Když nic, vykouzlí úsměv.

Byl jsem v Praze již čtyřikrát a poletím tam znovu. Budu tam celý prosinec. Jednou skočím tam, jednou skočím sem. To je moje "Hop sem, hop tam". Vozím dva kufry a pozoruji, že už je pomalu neunesu. V divadelnictví, na rady jsem expert. A dárky? Benzin - v zavazadlech vozit nemohu. Přátelé ode mě chtějí nemožnosti. Jeden chce počítač a ketchup. Rekl jsem mu: "Ketchup přivezu, ale s počítačem nepočítej!". Jiný kamoš na mě chtěl, abych mu přivezl 600 židlí. V rámci privatisace si chce zařídit biograf. Synovec z Bubenče, kterému se právě narodil potomek mě žádal: "Strejdo, až sem přijde zase přiletíš, přivez mě dětský kočárek pro Bohouška. Musí to být americký kočárek skládací a musí mít brzdy. Když jsem se narodil já,

měl jsem kočárek ze Sovětského svazu a ten neměl brzdy. Proto jsem tak rozjetej!"

Co pak, maličkosti rád přivážím, ale neteř chce televizor Sono a pilulky na hubnutí. Do New Yorku mám dopravit Velkopopovického kozla. Kozla? A, to je pivo. To půjde. To je jen láhev piva z Popovic.

Před jednou mou cestou z New Yorku sedím na Kennedyho letišti a čekám na odlet. Hlásili, že již teď máme hodinu zpoždění. Sedím sám a tu ke mně přišel mladík: "Já vás poznal! Že vy jste pan Kohout? herec. Viděl jsem vás jednou na televizi. Letíte do Prahy, že jo? Vy mně neznáte, ale já mám k vám velkou prosbu. V Jirchářích, to není daleko od Václavského náměstí, bydlí moje babička na čísle 8. Jmenuje se Žezulková a je nemocná. Sehnal jsem pro ni lék a jedině ten jí pomůže. Vemte jí to prosím vás! Váží to jen 50 deka". A cpal mě prášek v bílém plastickém sáčku. Já vstal a spustil: "Dejte mi pokoj! Nic nepovezu! To je kokain!" A jdu pryč. On za mnou láteřil: "To jste vlastenec? V Praze nemají léky a vy se zdráháte pomoci! Kvůli vám má ubohá babička umřít!" Náhodou se zrovna nastupovalo do tljušina a tak jsem kokainistovi unikl.

TABULA I. DELINEATIONIS ACIEI ET PVENAE AD PRAGAM BOHEMIE METROPOLIM FACTA. 7. Novem. 1620.

BITVA BĚLOHOR-
SKÁ 8. LISTOPADU
1620.

BEDŘICH FALCKÝ, ZIMNÍ KRÁL.

FERDINANDUS II. DG. ROM. IMP. SEMP. AUG. GERM.
HUNG. BOH. DAL. CR. SCL. REX. ARCHID. AUST.
DUX BURG. ST. CAR. CARN. WIRS. ET INF. SILES.
MARCH. MOR. ET SUP. ET INF. LUS. CO. HAB. TYROL. GORTZ.

FERDINAND II.

KAREL KNÍŽE LICHTENŠTEJN.
Kat šlechty české

Sokolice - Tábor

konaly svou listopadovou schůzi v pátek 2. Po obvyklém spolkovém jednání ve kterém byla též zpráva z oslavy 28. října, která se letos konala ve městě na Daley Plaza za pěkné účasti a v jejímž programu účinkovalo také 8 našich sester, které předvedly cvičení s obručí sestavené ses. Dagmar Fialovou pro slet v Paříži a zpráva o zdařilém "Rumage Sale", který naše sestry pořádají dvakrát do roka, vždy na jaře a na podzim. Ve vzdělavatelské části schůze bylo vzpomenuo několika listopadových událostí majících vliv na dějiny národa českého a to od Bílé hory až po Sametovou revoluci.

Bylo to právě před 370 lety, 8. listopadu 1620, kdy se novopečený český král Fridrich Falcký, po dobrém obědě na hradě Pražském, rozhodl, aby zajel na válečné pole povzbudit své vojsko bojující na Bílé hoře s císařským vojskem vedeným Maxmillianem Bavorským. Bylo však již pozdě. Za Strahovskou branou potkával již prchající a poražené tlupy svého vojska. Na bojišti setrval jen malý oddíl Čechů a Moravanů bojující pod vojevůdci Thurnem a Slikem, kteří se bránili u letohrádku Hvězdy proti velké přesile až do svého posledního dechu. Snad si uvědomili oč v této bitvě vlastně jde, kdežto ostatní najatí cizí žoldněři při prvním neúspěchu počali utíkat. Bojem, který netrval ani dvě hodiny byl na 300 let rozhodnut osud nejen českých stavů, kteří toto povstání vyvolali, ale i osud celého českého národa. Zbabělý český král Fridrich Falcký, když viděl své utíkající vojsko, vzal do zaječích také a s chotí a dětmi na rychlo opustili Čechy a uchýlili se do Vratislavi. Ferdinand II. ustanovil generálním komisařem království Českého, knížete Karla z Lichtenštejna, který tam jménem císaře počal soudit a trestat. Dvacet sedm pánů a rytířů bylo 21. června následujícího roku veřejně popraveno na Staroměstském náměstí v Praze. Jiní byli mučeni a odsouzeni na doživotí, jiní z vlasti vyhnáni, statky a majetek jim byl zabaven a zároveň byl vydán rozkaz, že všichni protestanti musí přestoupit na katolickou víru a nebo opustit Čechy. Tak svou vlast opustilo na 30.000 rodin, z toho 1.088 panských a rytířských rodů. V Čechách bylo velmi smutně. Statky a majetek českých pánů byl rozdán cizincům, většinou nepřátelům českého národa, české knihy byly jesuity po celé zemi vyhledávány a ničeny jen proto, aby lid byl zbaven veškeré jeho osvěty a zanikl úplně. Rovněž i Pražská universita a správa městských škol byla dána do jesuitských rukou. V Čechách nastala doba temna, kterou mistrně vylíčil Alois Jirásek ve svém stejnojmenném historickém románě. Neškodilo by, kdybychom trochu omezili vysedávání u televizoru a znovu si přečetli Jiráskovo Temno.

-vm-

Místo vizitky

V peněžence mají západní marky, nakupují ve stejných obchodech jako Němci západní, jsou již občany stejného státu a přece jsou ihned k rozlišení podle řeči. Podle jazykovědce Helmuta Schönefelda z východoněmecké Akademie věd používají občané bývalé Německé demokratické republiky dialektem zabarvené němčiny mnohem více, než je tomu obvyklé u Němců západních. Dokonce zaznívala i v bývalém východoněmeckém parlamentu. Například bývalý ministr obrany Rainer Eppelmann používal beze všeho ve svých projevech před parlamentem dialektovou výslovnost, takže posluchači hned věděli z které oblasti pochází, aniž se jej na to museli ptát. V Západním Německu i v západním Berlíně bylo a je nemyslitelné, aby řečníci při oficiálních příležitostech mluvili a vyslovovali jinak, než předpisuje spisovná němčina, takzvaná "hochdeutsch". A to i v případech, když, např. u ministra financí Theo Waigela a ministra vnitra Schäubela, je podle jejich přízvuku ihned patrné, odkud pocházejí.

Podle Schönefelda se rozšířilo užívání obecné němčiny až po druhé světové válce a zasáhlo všechny východoněmecké sociální skupiny. Před válkou dozrály německé měšťanské rodiny, aby služebnictvo mluvilo s nimi a na nákupech správně německy. Obrat nastal za komunistické vlády v sovětské okupační zóně, v pozdější NDR, kdy se přestal klást důraz na vyjadřovací schopnosti lidí. Ve Východním Německu přestalo hrát roli vystupování a řečnická obratnost při hledání zaměstnání, styk s cizinci, který by je donutil mluvit spisovně, byl značně omezen a snížená mobilita obyvatelstva, které nebylo nuceno se stěhovat za prací do jiných oblastí, přispěla také velkým dílem k zafixování nespisovné němčiny. Podle Schönefelda vznikne náhledkem sjednocení obou německých států značný tlak na používání spisovné němčiny, takže se snad prosadí i na území bývalé Německé demokratické republiky. (SZ, Oct.3)

Knižní úspěch v Praze

Vydavatelství Evropská exilová edice v Mnichově dodalo také několik set výtisků knihy Františka Tomáše o Svobodné Evropě "Je sedm hodin středověkého času" do jednoho pražského knihkupectví. Poté, co Svobodná Evropa hlásila, kde je kniha k dostání, ukázalo se, že kniha byla během tří hodin rozprodána. Knihkupectví žádá naléhavě mnichovské vydavatelství, aby dodalo do Prahy další výtisky, že je o knihu nesmírný zájem. Bohužel, to až na další není možné, protože vydavatelství pořídilo knihu za devisy a musí se pokusit ji nejprve rozprodat v exilu, aby vydělalo aspoň na výrobní náklady. Knihu, která teď už není v Praze k dostání, ale po které je taková poptávka, mohou však naši američtí krajané koupit v prodejně F.Pancnera v Berwynu nebo ji objednat v naší redakci. Kniha, jak jsme již napsali, popisuje začátky vysílání československé stanice. Svobodná Evropa, přináší portréty osob, které stáli u její kolébky a otiskuje text tady zajímavých relací...

10 Denní Hlasatel

15. listopadu 1990

Century 21

RBI, INC.
9025 West Cermak Road
North Riverside, Illinois 60546
Business (708) 442-0444
Residence (708) 579-0545
Pager 817-0782

MILLIE
KOLESKE

mluvíme česky

Jestli chcete prodávat nebo kupovat zavolejte, prosim.

Na PRODEJ překrásný, 4 roky starý zděný dům v nové části Westchesteru - 3 ložnice, 3 koupelny, plný sklep, letní kuchyně. Pro velkou rodinu a nebo pro matku a otce.
Zavolejte o další informace!

zavolejte o další informaci.

HLEDAJÍ SE KRAJANÉ

Prosíme naše čtenáře na Floridě, zda by nám laskavě odpověděli, zda žije dosud pí.

OLGA STARNELL,
Aurora Ave., E 313
Venice, Florida 33595.

Má syna Petra.

Za laskavou odpověď děkuje
Redakce

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné?

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Miloš Pancner
6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- non Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY
- Optimo — 1508 East 2nd Ave.,
New York City, NY
- Americké velvyslanectví
v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

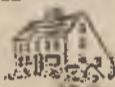
PRODÁ SE RODINNÝ DOMEK VE WESTCHESTERU

profesionálně stavěný, velký pozemek.
Moderní kabinety v kuchyni, 2 velké ložnice,
koupelna s keramickými dlaždicemi, jídelna,
přírodní krb, hotový basement s barem, patio -
velmi čistý! Nízké daně.

\$ 149.900

JIŽNÍ BERWYN

Novější dům pro 2 rodiny - 3 BD+1.
Přijem 1.050,- dolarů za
\$ 149.900

Byt k pronajmutí

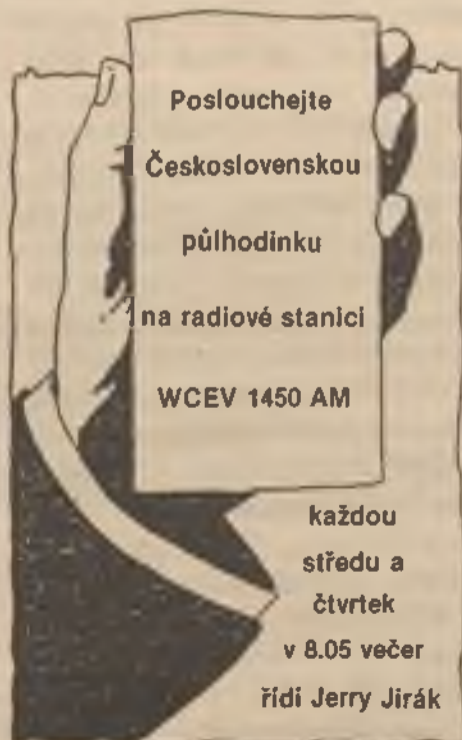
Pětipokojový byt, dvě ložnice,
lednička, kamna a koberce. Majitelka
platí utilities.
1808 Wesley Ave., Berwyn, 484-0847

Help Wanted

Looking for auto-truck technician experienced in alignment, brakes, tune-up. Good salary benefits.
Call (708) 544-4950

Video

Objednejte si profesionálně zhotovenou video-pásku - půl hodiny až 45 minut - se zvuky svého města (vesnice) v Československu, s Vaší rodinou a přáteli. Cena od \$200. Volejte:
503-671-0859

Season Opener

THE POWER PACK IS BACK - AND KICKING

Sunday, Nov. 18th at 4:35 p.m.

@ the Rosemont Horizon

A POWERful SOCCER GAME
It's Old - It's New - It's Hot - It's FAMILY FUN
and It's INDOORS

3rd in National Division last season

1st in National Division last season

TICKET INFORMATION

Power Office (800) 686-1004

SECRETARY (312) 559-1212

Rosemont Horizon - 6920 N. Mannheim Road - (708) 635-0800

General admission: \$7.50 - Season tickets available upon request

Call for Club and Group ticket rates for 20 or more & info on upcoming clinics

Post-game soccer stop - Champion's Sports Bar, O'Hare Marriott

SVU

Listopadová schůze SVU -
Společnost pro vědy a umění se
bude konat v pátek 16. listopadu v
budově Mid. America Savings,
5800W. Cermak Rd. Pan Antonín
Jandáček bude přednášet na téma
SECESE v umění Alfonse Muchy.
Návštěva veřejnosti vítána.

(708) 484-1118

marina's

BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St. & Hamlin,

now at

6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Illinois Immigration Amnesty Hotline
1-800-237-1405

Adult Learning Resource Center-NEC
1855 Mt. Prospect Road
Des Plaines, IL 60018

Contact: Laura Bercovitz
Hotline Coordinator
Phone: (708) 803-3535

PRESS RELEASE FOR IMMEDIATE RELEASE

A total of twelve million dollars has been awarded to the state of Illinois to provide educational services to "Amnesty" applicants.

During Phase I of the amnesty program, qualified individuals were granted work authorization by the Immigration and Naturalization Service (INS). Many of this group became legal temporary residents and acquired the INS status of Eligible Legalized Aliens (ELAs).

ELAs now during Phase II are eligible to apply and be granted permanent residency status by the INS. Most ELAs satisfied the education component of the permanent residency process by taking a minimum of 40 hours of a 60 hour English as a Second Language/American History class (ESL/Civics) and obtaining a Certificate of Satisfactory Pursuit. This certificate, a legal document approved by the INS, verifies that an individual made progress in learning basic English and acquiring a knowledge of U.S. history.

The Amnesty program has brought many educational benefits to this population. Esteban Ibarra of Arlington Heights came from Mexico with only a six grade education. After receiving his Certificate of Satisfactory Pursuit from Arlington Heights School Dist. 214, Mr. Ibarra went on to earn a GED certificate. He continues to take English classes and plans to enter a local community college to specialize in food service management. He recently became a permanent resident.

Celia Robles-Hernandez, who came to the United States in 1978, qualified for the amnesty program. She often felt insecure about not knowing English. She felt that she would not experience any success until she learned English. After several interruptions in her quest to learn English (work schedule and a lack of day care), she earned a Certificate of Satisfactory Pursuit at Triton College in River Grove. She continued onto level five of English as a Second Language and now has a new job where she speaks English all day. She plans to obtain a GED in the near future.

The Illinois State Board of Education, (ISBE) Adult Education and Literacy Section, with federal monies, funds local community education programs where individuals who have become temporary and permanent residents under the Amnesty program attend ESL/Civics classes, pre-GED, GED, Adult Basic Education courses, and other short term courses free of charge. A toll free Hotline number 1-800-237-1405, staffed by English/Spanish and English/Polish operators, is available to refer students to appropriate programs.

Unfortunately, many temporary residents under IRCA have not yet applied for permanent residency. The INS has established a time limit for individuals to apply for permanent residency. Through radio and newspaper campaigns, the State Board has reached out to this population to make them aware that the time to take ESL/Civics classes and complete the permanent residency application may be running out.

OTEVŘENÝ DOPIS PREZIDENTU ČSFR VACLAVU HAVLOVI

Vážený pane prezidente, my, členové DAK Slušovice, vyloučení po roce 1968 z řad KSČ, se na Vás obracíme v současné situaci, tak složité pro naše družstvo, se žádostí o zvážení Vašeho postoje vůči DAK Slušovice.

Bývaly doby, kdy jsme my, ekonomičtí disidenti, cítili, že jsme s vámi, politickými disidenty, na jedné lodi. Stál proti nám i společný nepřítel, a každý jsme se svým způsobem snažili o nahodávání jeho pozic. Nepřítel byl poražen a my, kteří jsme žili více než dvacet let pod často silným psychologickým tlakem vyvolaným komunistickou byrokracií, s hrůzou čtíme, že nám byla přisouzena role obětí v tom strašném, historicky stokrát opakovaném cyklu porevolučních nálad, v němž dostává průchod lidská malost, závist a hloupost.

Docent Čuba pro nás zůstane předsedou, i když bude nucen odejít do ústraní. Byl vždy symbolem Slušovic a zůstane jím, třeba v nové formě, i nadále. Bylo by však smutné, kdyby byl i symbolem zmařených nadějí a celoživotní křivdy nespravedlivě umlčeného člověka, jenž je z rodu skutečných osobností.

Nedopouštěte, aby nepřítelům firmy z řad komunistických dogmatiků, aparátníků i prostých závistlivců právě nyní, v době, kdy očekáváme vítězství realistického politického i ekonomického myšlení, byla dopřána radost z vítězství nad Slušovicemi. Z vítězství, po němž toužili, ale které by za ně po jejich pádu mohlo vybojovat snad v důsledku často absurdního vývoje dějin právě OF, s níž firma spojovala konečné vítězství demokracie u nás. Zdá se nám však nesmyslná myšlenka, že právě Slušovice a jejich předseda jsou nutnými oběťmi na oltáři vítězství něžné revoluce. Nemůžeme přece uvěřit tomu, že byste byl tomuto barbarství schopen přihlížet. Chápeme Vaši snahu udržet v lidech víru ve smyslnost nastoupené cesty, nepovažujeme však za účelné, aby jejich nadšení bylo posilováno likvidací uznávaných osobností. Naše revoluce takových postupů nemá zapotřebí. Ostatně — dějiny už mnohokrát dokazovaly jejich chybnost. A jak jsme pochopili z Vašich slov při poslední tiskové konferenci, tak nesmyslnost a krutost vývoje předešlých revolucí jste si vědomi. Jejich opakování, i když v jiné podobě, by zůstalo pro vývoj naší země nasmazatelným omylem.

Revoluce v jakékoliv prodlužované podobě je pro Evropu dnešní doby dávno překonanou záležitostí. Je absurdní, že bychom snad chtěli v naší zemi opět jako v roce 1948 aplikovat, pouze v jiné podobě, revoluční fáze, jež byly dány marx-leninskou teorií. Možná již bylo rozhodnuto, a my se jevíme jen jako naivní, sentimentální skupinka „donkichotů“, kteří se snaží vrátit morální dluh svému ochránci. Věříme, že však využijete jedinečné možnosti projevit státnickou rozvahu a znovu zvážíte svůj dosavadní postoj ke Slušovicím.

Vždyť tržní hospodářství v republice ještě nefunguje a dlouho asi ještě fungovat nebude, jestliže předseda demokraticky zvolený anonymní davu podniků odstupuje na základě právní a anonymní davu podniků, jak jste sám řekl, Vašimi osobními ironickými poznámkami. Tato situace ve svobodných zemích Evropy, kam se snažíme směřovat, nemá obdoby. Na základě těchto i jiných skutečností se nemůžeme dívat tomu, že ač máme relativně nejlepší ekonomiku ze zemí bývalého východního bloku, tak západní podnikatelé o nás nejvíce zájem. Nelze se jim dívat, vždyť již samotné slovo „revoluce“, které je stále dominantním pojmem naší společnosti, pro seriózního podnikatele znamená krajní nespolehlivost. Je třeba se rozhodnout — buď prodlužovat revoluční situaci až k úplnému ekonomickému krachu, a tím vyslyšet hlasy profesionálních revolučních radikálů, nebo se podvolit tlaku reality politicko-ekonomicky stabilizované Evropy.

Docent Čuba se rozhodl obětovat za všechny. Dvacet let nás často s ryzím křivým a nyní, kdy by měl se vši pocout sklidit naše ocenění i celé společnosti, má završit svou cestu odchodem do ústraní doprovázeným křivdou, ve věku, kdy je na vrcholu svých tvůrčích sil. Spisovatel nelze vzít pero, malíř štětec, umělec i v období perzekuce má alespoň omezenou možnost sebe-realizace. Podnikatel, vůdce firmy, však vytváří své hodnoty jen na základě dobrovolného se podřízení zaměstnanců jeho podnikatelskému umu. Tato podmínka dobrovolného podřízení byla ve svobodných volbách splněna, a přesto byl nucen odstoupit z funkce. Odstoupil ve jménu úcty k jemu projevené důvěře lidí, jimž chce, jak sám řekl, svým odchodem vytvořit podmínky klidné existence.

Tato oběť je od člověka, který dvacet sedm let buduje toto gigantické dílo, obdivuhodná a zároveň krajně tragická a zcela nesmyslná. Nelze se ubránit vzpomínkám na prvopočáteční období návratu dr. Husáka do nejvyšších státních a stranických funkcí v letech 1968-69. Řadě lidí se zdál symbolem a zárukou boje proti justiční mašinérii, vykonstruovaným procesům a obviněním. Opak se stal pravdou. Člověk, jenž sám trpěl, použil státní aparát k žalářování a umlčování svých odpůrců. Pevně věříme, že ve Vaší osobě se již nezklameme, a že Husákov pomyslný štafetový kolík již nikdo v zájmu čehokoli nepřevzme.

Chceme Vaše jasné ano nebo ne. Naši družstevníci to již řekli ve volbách v době maximálně ostrých útoků proti družstvu. Nechceme od Vás souhlas k tomu, aby docent Čuba opět mohl vykonávat funkci, do níž byl zvolen, ale abyste vyjádřil svůj jasný postoj k respektování vůle a suverénnosti rozhodnutí členů družstva, k svobodě jejich jednání. V opačném případě s vytvoří nebezpečný precedens, kdy svoboda podnikání bude trvale ohrožena často nesprávně pochopenými projevy politiků.

Často asi slyšíte názory, že Slušovice jsou dílem normalizačního období, že byly jeho výkladní skříní. Jestliže jsou tyto názory myšleny tak, že nás, vyloučené, totalitní moc zbavila možnosti vykonávat svou profesi na svých pracovištích, a tím nás vyhnala ze všech koutů republiky do jedné, do té doby bezvýznamné vesnice na Valašsku, kde jsme v ústraní, daleko od center pozornosti normalizačních úředníků, realizovali teoretický model, jež jsme si vysnili a za nějž jsme byli pronásledováni, pak je to pravda. Ano, stali jsme se výkladní skříní ztracených šancí našeho národa. Ano, naše osudy, tak jako Vaše, byly dílem temna normalizačního období. I my jsme v té době stáli, stejně jako řada jiných, před otázkou emigrace. Byli jsme již tehdy přes své relativní mládí bráni jako kvalifikovaní odborníci a řadě z nás byla nabídnuta možnost uplatnit se v zahraničí. A přesto v tomto složitém procesu rozhodování se, stejně jako u Vás i u řady Vašich spolupracovníků, zvítězil pocit nutnosti neustoupit a bojovat tam, kde jsme byli dočasně poraženi. Odešli jsme z předních

zemědělských podniků, od kateder vysokých škol, z redakcí a z výzkumných laboratoří do družstva, jehož jediný, ovšem významný klad spočíval v jeho mladém cílevědomém předsedovi, jenž ve jménu uskutečnění svých snů o moderní prosperující vesnici byl ochoten nést riziko spojené s držetím ochranné ruky nad režimu nepohodlnými lidmi.

Nebyli jsme samozřejmě nikdy protožováni z titulu toho, že jsme vyloučení. Cítili jsme často i drobné pracovní křivdy, ale ne z důvodu politické diskriminace. Ta, ať se to zdá jakkoli paradoxní vzhledem k tehdejšímu období normalizace, v tomto podniku neexistovala. Vyloučení členové se dostávali do nejvyšších řídicích funkcí; kdy přímo zastupovali předsedu při řadě důležitých jednání. Ze Slušovic se stala jediná nezlikvidovaná základna reformem z konce šedesátých let. Právě v tomto podniku jako jediném v republice byly uskutečňovány myšlenky teorie tržního hospodářství jednoho z členů Vaší rady konzultantů, profesora Štka.

Svími výsledky založenými na nových přístupech DAK narušoval krutý dogmat, jimiž byla svírána celá naše společnost. Přes řadu úspěchů DAK je však třeba mluvit i o problémech. Po dlouhém čase nátlaku a šikanování družstva ze strany nadřazených orgánů se v polovině osmdesátých let začal jejich přístup k firmě měnit. Aparát pochopil, že již není v jeho silách tak prudce se rozvíjející podnik zlikvidovat. Tyto tendence tu opravdu totiž byly. V letech 1983-84 existovaly reálné návrhy na nejvyšších místech k rozparcelování JZD, případně k jeho zestátnění. K tomu však nedošlo jednak vlivem neoddiskutovatelné síly firmy, ale i vzhledem k veřejnému mínění, jež bylo ve velké míře příznivě slušovické ekonomické revoltě nakloněno. Byrokratický aparát proto změnil taktiku, prohlásil Slušovice za svůj produkt. Bylo by chybou však posuzovat tento moment ve vývoji DAK jako ztrátu pokrokovosti a projev loajality vůči aparátu, daný výměnou za jistou blahosklonnost ze strany KSČ.

Druhá polovina osmdesátých let je charakterizována Gorbačovovou přestavbou. DAK přijal tuto koncepci reformy s nadějí, že půjde o opravdu reálný přechod k tržnímu hospodářství a k demokratizaci společnosti. Po jistém období očekávání bylo ovšem každému jasné, že politika normalizace zakořenila v KSČ příliš hluboko, než aby si strana vzala za své myšlenky skutečné demokracie. Hra na přestavbu byla pro československé vedení jen taktizováním, hrou o čas a kalkulací s pádem Gorbačova a návratem do starých kolejí. V této falešné hře se režim pokusil zneužít i mezinárodně uznávanou autoritu DAK. DAK Slušovice však nikdy základní směr, vedoucí k demokratizaci společnosti a ozdravení hospodářství, nezradil, a vždy se podílel a bude podílet na jeho uskutečňování.

Nyní, kdy se docent Čuba vzdal funkce předsedy, nezbyvá nám nic jiného, než píně převzít morální odpovědnost za další existenci našeho podniku. Společně s docentem Čubou jsme vytvářeli novou filozofii podniku a zaváděli ji v praxi. Firma se v posledních letech velmi rychle rozrůstala a většina družstevníků je v ní zaměstnána poměrně krátce. Nikdo kromě nás neví, jak strastiplnou cestu jsme za těch uplynulých dvacet let prošli, a z toho důvodu se těžko kdokoli jiný dovede orientovat ve složitosti vývoje a potřeb družstva. Vždyť v dřívějších obdobích byly téměř všechny funkce náměstků předsedy obsazeny lidmi vyloučenými ze strany. Jsme si vědomi toho, že tento dopis ani zdaleka nemohl postihnout celou slušovickou problematiku, že je tu ještě spousta nezodpovězených otázek. Za cíl si klademe to, abyste byl o naší problematice informován, pokud možno co nejuceleněji a dostalo se Vám zpráv z oblasti, která dosud ležela mimo Váš dosah informací.

Proto navrhujeme v nejbližším možném termínu schůzku mezi námi a Vaší osobou. Ujišťujeme Vás, že toto setkání pro Vás nebude v žádném případě ztraceným časem. Předpokládáme, že alespoň naše politická minulost pro Vás bude zárukou smyslu jednání. Jsme toho názoru, že Vy, pane prezidente, i pracovníci DAK Slušovice byli a jsou vedeni na své složité, celou společnost již řadu let sledované cestě, společnými zájmy a cíli. Společné zájmy však nikdy nebyly samy o sobě zárukou bezkonfliktnosti, zvláště když mezi možné partnery vstupovaly často nepřítel kompetentní zprostředkované informace.

Věříme, že naše společné jednání odstraní tu škodlivou, jinými uměle vytvořenou bariéru. Věříme, že již teď, tímto naším krokem, vzniká mezi námi základ společensky nutné spolupráce nutné pro ozdravení a povznesení života naší země.

Vo Slušovicích dne 30. 8. 1990.

(Dopis podepsalo 21 pracovníků DAK Slušovice)

Ze zlínských novin

Slušovice: Čuba končí!...?

Ve středu 22. srpna oznámil dosavadní šéf JZD Agrokombinát Slušovice na mimofádní schůzi představenstva svoji rezignaci. Jako důvod odstoupení doc. ing. František Čuba, CSc., uvedl následující:

Vážený družstevníci,

včera ve svém vystoupení na Václavském náměstí se prezident Havel již potřetí negativně vyslovil proti našemu agrokombinátu. Poprvé se o DAK negativně vyjádřil na zasedání Federálního shromáždění, podruhé na tiskové konferenci. Svým negativním postojem chtěl podpořit změny v našem DAK.

Protože ke změnám nedošlo, bylo do našeho družstevního agrokombinátu vysláno jedenadvacet revizorů před volbami a sedmáct revizorů po volbách.

Byli jsme několikrát předvoláni na prokuraturu.

Bankám byl dán pokyn, aby nás nejinancovaly.

Podniky byly vyzvány, aby od nás

nic nekupovaly a nic nám neprodávaly. Všemi opatřeními byla našemu DAK vytvořena složitá situace, která byla a je překonávána s velkými potížemi.

Včera se tedy prezident Havel o Slušovicích negativně vyjádřil už potřetí. Jeho útok byl veden bez obalu a jednoznačně. Není mi známo, jaká opatření budou pro zvýšení účinnosti učerjšího vystoupení následovat. Vím však, že útok je veden především proti mé osobě.

Vždycky jsem měl, mám a budu mít zájem na udržení, rozvoji a rozkvětu DAK Slušovice. Abych mu vytvořil klidné podmínky existence, rozhodl jsem se pod de facto diktátem prezidenta vzdát se své funkce.

Vzdávám se tedy funkce předsedy Družstevního agrokombinátu Slušovice.

Děkuji vám a všem členům za vše, co jste až dosud pro jeho rozvoj vykonali. Děkuji za veškerou spolupráci.

Pokračování na straně 12

Proč závidíme a proč žárlíme?

F.T.

Odpovědi na tuto otázku jsme našli v zajímavém článku amerického deníku International Herald Tribune, který vychází v Paříži:

Nepříjemné pocity žárlivosti a závidění se znovu stávají předmětem zájmu západní psychologie. Dr. Peter Salovey z americké univerzity Yale, který tuto otázku zkoumal, zastává tento názor:

"Žárlivost a závidění pociťuje každý, ale jen v těch životních sférách, které při posuzování sebe sama pokládá za nejdůležitější". Lékaři považují za nejdůležitější umírnit nebo rozptýlit hněv a strach, jež se zmocňují manželských dvojic, kde jeden žárlí. "Každá pátá vražda je motivována žárlivostí a třetina léčených manželských traumat, vyplývá ze žárlivosti", říká kalifornský psycholog Gregory L. Whitem, který spolu s Paulem Mullenem napsal knihu Žárlivost - teorie, výzkum a léčení. Odborníci se neshodují v přesných definicích, ale většina z nich vidí v žárlivosti reakci člověka na někoho, kdo ohrožuje - nebo domněle ohrožuje - určitý vztah a v závislosti pocit, který se nás zmocňuje, když toužíme po tom, co má někdo jiný. Jednoho z experimentů dr. Salovey se zúčastnilo 82 prvňáčků z univerzity Yale - v domněni, že jde o analýzu jejich osobnosti. Když vyplnili několik osobních dotazníků a uvedli, o jaké povolání se ucházejí, dostali studenti jakési bodové ohodnocení. Bylo

jim řečeno že se tak zjišťují jejich vyhlídky v daných oborech. Bodové ohodnocení bylo však předem stanoveno podle klíče, který připravili experimentující psychologové. Studenti se zájmem o medicínu dostávali např. průměrné výsledky ve všech oborech kromě lékařství, kde byli oceněni buď vysoko nebo nížko. Studentům pak profesori uložili zhodnotit životopisný náčrt, který údajně napsal jiný student. Životopisy byly ve skutečnosti všechny stejné: rozdíl byly jen v oboru, který si student zvolil a zdali se mu v něm dařilo nebo ne. Jak se dalo čekat, studenti zvláště kritizovali toho autora časopisu, který si zvolil stejný obor jako oni a měl v něm úspěch. Nejsilněji se tento postoj projevil u těch, kterým byla "bodovým ohodnocením" naočkována nejistota a nedůvěra k vlastním schopnostem.

Americký psycholog dr. Salovey pokládá za nejmýlnější, že studenti vesměs záviděli jen v těch oblastech, kde sami chtěli vyniknout. Budoucí studenti medicíny např. nezáviděli uchazačům o herectví nebo studia práv. K tomu pak tento známý americký psycholog řekl: "Pokud cítíte silnou závidění v určité situaci, neohrnujte nad tím nos, nebojte se toho - jen tak se totiž dovíte něco - o sobě. Je to měřítko významu, jaký pro vás má to či ono. Často zjistíte, že jste ani netušili, co pro vás nějaká věc či člověk znamenají".

Slušovice: Čuba končí!...?

a podporu, které se mi od vás všech dostalo. Žádám představenstvo, aby mě odstoupení přijalo.

Podle stanov DAK lidí po odchodu předsedy družstvo jeho místopředseda, tedy pan Pávek Drha. Avšak nejen podle stanov, i podle úrovně práce doporučuji, aby se předsedou stal právě on. Spolupracuji s ním velmi úzce už dlouhou dobu a dokonale ho znám. Pavel Drha je člověk, který má v sobě mnoho energie. Je organizátorem, který jde do věci razantně, promyšleně, nekompromisně a cílevědomě. Zdravě je skromný, pracovitý, přátelský a nanejvýš seriózní. Myslím si, že je málo lidí, kteří se takovými vlastnostmi vyznačují. Doporučuji proto, aby nejen podle stanov, ale i podle schopností byl Pavel Drha pověřen funkcí předsedy DAK Slušovice.

Do funkce zastupujícího místopředsedy by měl nastoupit ten, koho si Pavel Drha vybere."

Tolik tedy projev Františka Čuby. Co lze z jeho slov vyvodit? Znamená to snad, že se slušovický vůdce stal obětí prezidentovy osobní antipatie či jen pouhého rozmaru? Znamená to nástup nové totality?

Domnívám se, že nikoli a mám pro to svoje důvody. Především je třeba poznamenat, že Václav Havel ke své invektivě připojil, že se jedná o jeho soukromý, občanský názor. A navíc, jestliže se soudruh Čuba cítí být v právu, proč se "diktaťu" prezidenta podvolil? Je snad jeho reakce na prezidentovy výhrady reakcí člověka s čistým svědomím?

V kruzích blízkých slušovickému družstvu je všeobecně známo, že ihned po listopadové revoluci - jakmile bylo jasné, že jde o víc, než jen o kosmetické změny - začali se do Slušovic stahovat mnozí bývalí prominenti režimu: počínaje zkrachovalými a

zdiskreditovanými komunistickými aparátčíky, konče pracovníky Státní bezpečnosti. Slušovické vedení zřejmě vědělo, proč je přijímá. Jistě ne proto, že šlo o "pracovité, přátelské a nanejvýš seriózní občany, ale asi proto, že kontakty slušovické mafie na stranickou nomenklaturu byly už z dob předrevolučních natolik těsné, že zkrátka nešlo odvrátit se k nim zády - "my jsme pomohli vám, vy teď pomozte nám..." Tito lidé pracují ve Slušovicích dodnes.

Nesmíme rovněž zapomenout na akciovou společnost Moragro - ano, to ona přišla s tím skvělým nápadem zvečnit prezidentův portrét na ... krajičku zápalek! Samotný vznik i činnost této akciové společnosti evokuje mnoho otázek, na něž se těžko hledají odpovědi, a tak samozřejmě kolují všelijaké zvěsti, které jsou pro slušovické prominenty nepřilíš lichoživé...

Osobně mám z této aféry pocit, že se takřka jistě "Havel měl nažrat a Čuba zůstat celý".

Slušovická chobotnice je natolik rozvětvená, tajuplná a záluďná, že si na plnou pravdu o ní budeme muset zřejmě nějakou dobu počkat. Prvním předpokladem k jejímu rozpletení je vytvoření odpovídajících hospodářských zákonů - ostatně v tomto směru je naše revoluce teprve v půli cesty. Druhým, ale nikoli druhořadým krokem musí být hlas veřejnosti: měli by se ozvat hlavně všichni zaměstnanci, kteří byli tak či onak poškozeni, nebo ti, kteří se s příslušnými informacemi dostali do styku. V této fázi přeměn ve společnost je úloha veřejnosti klíčová.

Až budeme o činnosti tohoto družstva znát pravdu, nebudeme se už divit lépe informovanému prezidentovi a především se zhroutí jeden mýtus: mýtus o "slušovickém zázraku".

ONDŘEJ POSPÍCHAL

Veliký průšvih

Jára Kohout

Před rokem jsme se dozvěděli radostnou zprávu, že strana mocipánů a uchvatčků je úplně rozbouraná na dranc. Nic prý z ní nezůstalo. To se říkalo a psalo veřejně. Dnes se šeptá, že se soudruzi šikovně dostali ze sutin a že se sčuchli. Chtějí se zvednout a rozhodli se, že budou ještě horší než byli.

Mnoho navrátilců se nevrací domů. Mají námitky a říkají, že si tři roky počkají za bukem, až se situace vyjasní. Není to pekné, že tajná rudá propaganda pracuje se stejnou zbraní jako pracovali 70 let. Jak mohou, vystrašují šeptandou: "Počkejte! My vás naučíme! Strachem se budete třást až za ušima! My máme prachy a vám zbudou jen strachy! Masy musí být zpracovávány telefonáty a anonymními dopisy.

Kastro není jediný poctivý komunist na světě. Takových Kastrů máme v podzemí tisíce. Jsou mezi vámi. Převlečení. Ulisně se vtírají do společnosti. Přibývá těch, kteří jim věří. "Bude veliká dražota!" To je jejich hlavní argument. "Když se dostaneme ke korytům, bude tak, jako bylo 40 let a to bylo hezké! Či né? Kradení bylo úředně podporováno. Vesele se znárodňovalo. Dnes vidíte zcela jasně že privatizovat a vydělávat soukromně je daleko těžší".

Vždy byli na světě satani, a jsou lidi, že se jim klaní. A tak některé dobrovolné propagandistky přicházejí s novým JPP (Jedna paní povídala). "Já vám řeknu, že si budeme soudnictví chválit. Fackovat se bude, ale jen v rukavičkách. Samozřejmě bude mnoho nevině odsouzených. To bylo a bude, až zase nastoupí nový režim. Ale ti budou ráno dostávat černé kávé bez cukru.

Jen proto, aby se rozpoznali".

Jedna paní a už v letech dělá:

"Až ta nynější ošuntělá demokracie zmizí, postaví nám naši soudruzi nové paneláky. A ty budou suché. Né, jako ty, které jsme měli přede dvěma roky. Já jsem měla v bytě tak vlhko, že se mi v noci chytla ryбка do pastičky na myši".

Jiná soudružka dobrodružka zvolala v rámci JPP. "Zase budeme v Semtíně vyrábět plastikové bomby pro teroristy. Na tom strana kdysi ohromně vydělávala. Já v Semtíně byla zaměstnána a při posledním výbuchu jsem litala patnáct metrů ve vzduchu. To bylo hrozné a hroznější bylo, že za tu dobu, co jsem byla ve vzduchu, mi na návrh závodní organizace ROH strhl pět korun padesát z výplaty. Já byla vždycky do luftu, a nikdy mi nikdo nic nestrhl".

Jiná paní povídala: "Vy ženské máte takové nejspíše řečičky. Takové nepodložené. Já se nebojím demokracie. Já se bojím teď jenom té tajné Mafie, kterou si pořídili papalášové. Musím se přiznat, že tím, že jsme v začátcích, většina věcí u nás neklape. A tak děláme lajdácké výrobky. 40 roků jsme je dělali schválně, řekla bych sabotážně a nyní jsme tu starou lajdárnu dostali do krve". Jedna rozumná řekla: "Holky nepřehánějte! Výrobky nejsou ještě dokonalé, ale udělaly jsme jeden báječný výrobek. To je ta sametová revoluce a ta, když bude držet, tak bude všechno v ohromném pořádku! To rozbourané, ty trosky na kterých začínáme, zmizí! Já vím, že vy mi nevěříte, protože jste plné toho leváctví z minula. Ale uvidíte velikánskou změnu. O bourače nebude ni vidu, ni slechu. Každý byl Nemakačenko. Dnes každý musí být Makačenko!"

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!

Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$ 515.-	MNICHOV \$ 587.-
ZURICH \$ 629.-	PARÍŽ \$ 630.-

VÍDEŇ special \$ 515.- non-stop.

VARŠAVA speciál \$ 699.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.
Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333